

La Tinta

Personaje

MAMA

FIICA

UN AUTOR *dramatic*

O FATĂ

În Olanda

Prima parte

În oraș

Dimineața devreme

Cameră mare la primul etaj, în continuare o bucătărie

Două uși, două ferestre. O canapea

Mai multe bagaje, unele încă desfăcute, altele deja închise, un cufăr mare, deschis

Mama, într-un fotoliu cu spătar înalt, studiind o factură

Fiica, în bucătărie, face ceai

MAMA *cu un lornion, într-un paradiesu de voiaj, lung și călduros*

A fost ideea mea

a fost dorința mea

a fost ideea mea

în fond de ce oare ne-am dus

Acum se răzbună

faptul că am luat abonamentul

Nu trebuia să așteptăm atâta

De ce oare l-am invitat

Mare greșală

S c a p ă c i n e p o a t e nu-i un titlu rău

Un talent am spus

Sunteți un mare talent

și de fapt nici nu sunt atât de convinsă

Succesele pot fi doar o-ntâmplare

e ceva care determină succesul

nimeni nu știe ce

chiar și atunci când sunt întrunite toate premisele

nimeni nu știe ce

S-ar fi putut și să iasă rău

Eu credeam deja că n-o să iasă nimic

Această scormoneală această inflexibilitate

Oare ăștia sunt oameni m-am întrebat eu

Pe urmă au aplaudat cu furie

Sigur că mă bucur pentru el

Mai întâi am crezut că n-o să iasă nimic
să scormonești în mizerie
să le arunci oamenilor în fața propriul lor rahat
de sus de pe scenă
Am crezut că n-o să iasă nimic
Din ce în ce mai mult rahat pe scenă
până când toată scena e plină de rahat
atunci se închide cortina
când toată scena e plină de rahat
Ce altceva e dacă nu rahat
Da sigurăștia au talent
tineriiăștia
și artiștii bătrâni niște mângălitori de teatru acolo
Tu nu crezi
că e urât să nu le arăți oamenilor
decât propriul lor rahat
strigă
Fă-l tare
vreau ceaiul tare
Auzi asta cere optzeci de mii
Ăstora li s-a urcat la cap la toți
o societate căreia i s-a urcat la cap
Întreaga societate și-a scăpat
de sub control
pune factura la o parte
N-ar fi trebuit să pun să se renoveze cavoul
trebuia să-l las așa cum e
obeliscul răsturnat era mai degrabă original
optzeci de mii doar ca să ridice un obelisc căzut
și pentru un pic de beton
Un autor dramatic
ce mai înseamnă el
Oamenii au succes și profită imediat
Gânduri făcute publice
râsuflat tot ce pui pe hârtie și în general o insolență
Își imaginează că pot schimba lumea
El afirmă că e anarhist
că un autor dramatic e un anarhist
O oră întreagă despre actori
și în tot timpul asta nu s-a gândit nici măcar o dată la mine
că sunt bătrână și că nu aud bine
Fiica intră cu ceaiul
și că în principiu nu mă mai interesează nimic
în orice caz nu arta actorului
în orice caz nu teatrul
Fiica servește ceaiul
Pietrarii
niște nerușinați
toți meșteșugarii niște nerușinați
Ăștia îi despoaie pe intelectuali
pur și simplu
Triumful meșteșugarilor copilul meu
muncitorii triumfă
ai noștri însă tot nu au înțeles asta
de patruzeci sau de cincizeci de ani
muncitorii triumfă
ei țin caietul în mână
ei dictează ei decid
ei ne fac viața imposibilă

Fiica vrea să toarne ceaiul

Mama o împiedică

Încă nu e gata

Așa cum nu ai habar de ceai

nu ai habar nici de mersul istoriei lumii copilul meu

Trebuie să-l ții până-și lasă tăria

de douăzeci de ani mă străduiesc

să te-nvăț cum se face

Tatăl tău și-a dorit un obelisc

și l-a ales el însuși

încă de pe atunci era caraghios

Timpurile s-au schimbat profund

toate s-au schimbat s-au răsturnat

toate sunt cu capul în jos

câtă virtuozitate copilul meu câtă virtuozitate

Acum poți să-l torni

Fiica toarnă ceaiul

Iată că acum se răzbună

faptul că nu am renunțat la abonamentul nostru

nu mai este decât obișnuința

e mult de când nu mai iubim teatrul

ne prefacem doar că-l iubim

îl urâm

fiindcă s-a transformat în obișnuință

Dar îl urâm și pe Shakespeare

și pe noi înșine ne urâm

chiar în clipa când pășim în foaier

Încă înainte să fi început

am înțeles cum stau lucrurile

ia din nou factura și o privește

N-am să le plătesc cu una cu două

doi ani a durat

până când a fost ridicat obeliscul

mai mult de doi ani până când au fost gata cu tot

timp de doi ani n-am să plătesc

trebuie să plătim cu aceeași monedă copilul meu

N-ai voie să le faci oamenilor viața ușoară

Să amenințe că mă vor da în judecată

să amenințe încă o dată că mă vor da în judecată

atunci le plătesc

și bineînțeles că scad douăzeci la sută

și chiar și atunci e încă mult prea scump

Oamenii au ajuns să fie uimiți de ei înșiși

ori de câte ori au reușit

să bată un cui

Pretutindeni domnește diletantismul

dar cei mai odioși sunt meșteșugarii

soarbe

Dacă avem noroc

n-o să plouă

pe de altă parte îmi place să călătoresc în zile ploioase

Are să plouă

Știu de ce n-o să pun să se facă nimic aici

totul ar trebui schimbat

dar nu mai las nici un meșteșugar să-mi intre în casă

aici nu se mai schimbă nimic

Da dacă ne lasă vreodată lumina

dar încolo nimic

Totul e deja foarte fragil

când pleci mă gândesc întotdeauna
acum casa se prăbușește
te-ai obișnuit cu mersul ăsta neîndemânatic și zgomotos
pe de altă parte asta ți-e firea
Eu spun te rog nu mai merge atât de zgomotos
dar asta nu-ți schimbă cu nimic mersul
Ar fi trebuit să vindem oțelăria la vreme
și să plecăm la mare
nimeni nu ne-ar fi putut împiedica
noi însă am ratat momentul potrivit
pe urmă nimeni nu a mai vrut să cumpere o oțelărie
nu o oțelărie atât de învechită
a fost o mare șansă copilul meu
optsrezece milioane
dar mie mi s-a părut prea puțin
Dacă ratăm momentul potrivit
el nu se mai întoarce nicicând
Am crezut că pot să mai cresc puțin prețul
apoi deodată totul s-a sfârșit
Cam la douăzeci și cinci de milioane m-am gândit eu
am jucat și-am pierdut
soarbe
Unii beau ceai
alții cafea
astea două sunt categoriile în care pot fi împărțiți
Tu ești băutoare de cafea
El nu mai îndrăznește
să mă atingă
îmi era silă de el
am fost foarte consecventă
după ce ne-am întors de la Roma
Tu aveai deja douăzeci și doi de ani
Dumnezeule mi-am spus eu atunci
ce copil mai e și ăsta
urâtel și puțin retardat
dar simpatice
Ai fost mai degrabă copilul tatălui
Ar fi putut fi oricare altul
Numai că a fost tatăl tău
oțelăria a jucat un rol important
nu eram sigură
mă mărit cu bărbatul sau cu oțelăria
n-am știut niciodată cu adevărat
e oțelăria sau e bărbatul
cărui îi aparține oțelăria
și casa la mare
asta m-a atras enorm copilul meu
un bărbat un bărbat nici măcar urât
cu o casă la mare
și siguranța pe care o degaja toată această constelație copilul meu
Nu pot să spun
că n-am avut încotro
nu nu-i așa
El a apărut
și a început să povestească de oțelăria lui
și că-i singur
că părinții-i muriseră
amândoi în aceeași clipă
asta m-a emoționat cum mi-a spus

că muriseră instantaneu
între Florența și Bologna
asta mă emoționase copilul meu
și că avea o casă la mare
Poate că o altă istorie nu m-ar fi emoționat așa
ascultăm ceva emoționant
de la un bărbat care prin faptul că ne povestește ceva emoționant
este emoționant el însuși și ne căsătorim cu el
Bărbatul nici măcar nu l-am vrut
Oțelăria și casa la mare
și apoi și un copil pe deasupra
fratele tău sârăcul
doi ani jumate și s-a dus

soarbe

Avea o față de om bătrân de când lumea
nu-l voiam mi se părea prea urât
poți să-ți închipui
arăta ca un moș
se întâmplă un caz la trei milioane
o piele bătrână de tot totul mumificat
Asta e pedeapsa mi-am spus
acum ți-ai primit pedeapsa
numai la asta mă gândeam fără-ntrerupere
cum aș putea să-l arunc
o dată mi-a venit o idee
să-l ard în sobă
dar ce-avea să fie apoi
l-am înfășat la loc și i-am cântat un cântec
am devenit sentimentală
și astfel am devenit mult mai josnică
Mă înșelam cu vorbe frumoase
în secret doream moartea copilului meu
fără riscuri
Nu îndrăzneau să-mi arăt copilul
toți voiau să-l vadă
eu însă nu-l arătam
spuneam mereu are să vină și vremea aia
Îmi greșisem calculele copilul meu
Oțelăria și casa la mare
și copilul
calculasem greșit
Pe urmă am plecat la mare credeam că acolo are să-mi fie mai bine
dar acolo a fost cel mai rău
am vrut să-i trag plapuma peste față
și să-l sufoc
însă n-am îndrăznit
atunci mi-am spus m-am ruinat
din cauza unui om care nici măcar nu e om
un animal mic și urât
îl uram pe Richard
Tatăl tău era omul cel mai nefericit
care se poate imagina
venea tot mereu din oraș și-ntreba
ce mai face copilul nostru
eu gândeam tu ai făcut copilul om josnic ce ești
iar acum mai mă și întrebi tot mereu
ce face infirmul
nu puteam să nu îmi închipui ce-are să fie
când infirmul are cincisprezece ani sau douăzeci

sau douăzeci și cinci
Dar până acolo nu s-a ajuns
îmi dorisem atât de fierbinte moartea lui
încât a murit
ca întotdeauna mi-a fost scârbă
când am dat la o parte mica perdea
el era încă în cărucior
dar uite că deodată era mort
deodată avea o față frumoasă
bătrână de tot dar frumoasă
pentru că mă gândisem atât de fierbinte la moartea lui
Richard înțelegi
tatăl tău era nebun după Wagner
tocmai când voiam să-mi arăt copilul
asta îmi spuneam eu mie
el era mort
Oamenilor le spuneam tot mereu
că nu mai văzusem niciodată un copil atât de frumos
că nu-l arătasem atâta vreme
ca să nu-i afectez frumusețea
privirile murdare voiam să le țin departe de copilul meu cel frumos
da spuneam eu tocmai când voiam să vi-l arăt
m-am trezit că e mort
ploua în rafale
ce nebunie nu-i așa
oamenii nu puteau să știe
ce anume zăcea în sicriu
ceva îngrozitor
ceva bătrân de când lumea
un sicriu alb
și atâtea flori proaspete
Pe Richard al nostru
am pus să-l sculpteze în piatră
soarbe
Deodată mi-era frică
Totul era frică
și îl uram pe tatăl tău
mă feream din calea lui
îmi încuiam ușa camerei
arată spre ușă
Săptămâni întregi ani întregi
stăteam cu ochii pironiți pe ușa asta
și mă temeam
că el ar putea intra prin ușa-ncuiată
el a bătut eu însă nu am deschis
el a bătut cu pumnii în ușă
eu însă nu am deschis
când mai avea puțin și-și dădea duhul de-atâta bătut s-a oprit
atunci mi-am luat pastilele
Dimineața plecase deja
oțelăria avea nevoie de el
Am plecat la Katwijk
un an întreg am rezistat acolo
reflux flux
flux reflux
soarbe
apoi am plecat înapoi
și pe urmă ai venit tu
Nu scâpăm copilul meu

soarbe

Să nu împachetăm decât strictul necesar

îmi spun tot mereu

doar strictul necesar

și la urmă iar ne trezim cu atâta bagaj

fiica se scoală și se duce să continue să împacheteze

Ți-aș fi ajutat și eu

cu toată durerea asta a mea

dar ai refuzat

Întotdeauna pleacă din călcâi

și apoi urcă pe spinare în sus

fiica deschide cufărul cel mare

Cufărul are o poveste lungă

e singurul lucru pe care l-am adus în căsnicie cufărul

Și știi ce a fost în cufărul ăsta

Ți-am mai spus vreodată

nu ți-am spus

FIICA

Nu mamă

MAMA

Un pled de lână vechi grosolan

de la bunicul meu

altceva nimic

asta a fost tot

Străbunicii tăi n-aveau absolut nimic

el era un glumeț un glumeț copilul meu

nevastă-sa era complet surdă surdă de tot

soarbe și așează imediat ceașca la loc

Nu e bun

când îl faci tu nu e bun

prepararea ceaiului e o știință

sigur apa

dar este o artă

Vreau coniac

coniacul copilul meu

fiica îi aduce coniacul

Complet surdă înțelege

și el era analfabet

un analfabet adevărat

agonisiseră cinci copii

oamenii săraci fac cei mai mulți copii

doi au supraviețuit

printre ei maică-mea

bunica ta

fiica îi toarnă mamei coniac

Pe mine m-a depus undeva în Olanda

într-un han

a intrat în han

la toaletă

m-a tăiat

și a ieșit din nou afară cu mine

la o prietenă

care a ținut-o la ea o săptămână

pe urmă s-a dus din nou să muncească

Doar unul are voie să bea

doar eu am voie să beau

bea

Din senin înțelegi tu

dintr-o dată într-o casă ca asta

o oțelărie
o casă la mare
abstracție făcând de tot restul
Dar bineînțeles că nu s-a-ntâmplat așa de azi pe mâine
Mai întâi a venit omul ăsta urât
cu vocea lui urâtă
și mi-a povestit de oțelăria lui
pe atunci tatăl tău avea obiceiul ăsta
primul cuvânt din fiecare frază
îl spunea de (câte) două ori
era insuportabil copilul meu
mi-era pur și simplu groază de omul acesta
cum stătuse el acolo
și vorbise despre oțelăria lui
Iar apoi spusese
când mă satur de oțelărie
mă duc la mare
am acolo o casă frumoasă la Katwijk
firește mie nu-mi spunea nimic pe atunci

bea

Nu văzusem niciodată marea
Dintotdeauna voisem să văd marea
cine n-a văzut niciodată marea
nu e om am gândit eu mereu
și tot așa gândesc și astăzi
Atunci îmi fac bagajul
și plec la Katwijk la mare
o casă mare și reflux și flux
eu nu le văzusem niciodată flux și reflux
el mi le-a arătat prin gesturi
s-a aplecat mult în față
și mi-a arătat cu amândouă mâinile refluxul și fluxul
Am crezut că-i nebun
Un nebun m-am gândit
Apoi s-a arătat însă
că era adevărat tot ce spunea
treaba cu oțelăria era adevărată
și aia cu casa la mare
și și cu refluxul și fluxul
și cu banii la bancă
I-am spus prietenei mele
tu ai face asta
cu toate că nu poți să-l suferi pe bărbatul ăsta
cum povestește el despre reflux și flux și le arată prin gesturi
cum povestește tot mereu despre oțelărie și o descrie
și despre casa lui la mare
pe care a cumpărat-o bunicul lui
are un miros atât de îngrozitor am spus eu
din gură
și degetele lui nu îmi plac
mâinile lui în general
fața lui e urâtă
dar cum povestește de reflux și flux
tu ai face asta

bea

la asta ea a spus numai Da
Și încă ce Da
și acum mai aud Da-ul ăsta
de patruzeci și cinci de ani îl am în urechi

nu pot să-l imit
ar trebui să pot să-l imit
Nu pot să imit Da-ul ăla
Da a spus ea altceva nimic
m-a ascultat și a spus Da
Și pe urmă eu am făcut-o
înțelegi
uram totul la bărbatul ăla
uram și felul în care mergea
uram mersul lui
și cum se așeza
și cum se ridica
și cum își punea mâinile una peste alta
și deschidea nările larg de tot
când spunea reflux
și la fel de larg când spunea flux

bea

Prietena asta înțelegi
pe care am rugat-o
să mă primească la ea împreună cu tine
ea nu văzuse niciodată bărbatul și a spus Da
fiica așează o rochie gri-brună în cufăr
Cufărul îl aveam deja
când ai venit tu pe lume
l-am luat cu mine peste tot
Pe atunci nu călătoream prea mult
Dar oțelăria m-a interesat
și când bărbatul a spus totul e bine când se termină cu bine
asta o spune în fiecare clipă
chiar și când nu avea nici un sens
totul e bine când se termină cu bine

bea

Era obiceiul lui
Își sufla nasul prea zgomotos
totul e bine când se termină cu bine
la orice ocazie
Pe de altă parte avea maniere atât de alese
așa cum le au oamenii avuți
totuși nu chiar maniere foarte alese
era întotdeauna și un pic caraghios
când își dădea silința
de pildă când deschidea o sticlă de șampanie
asta era foarte comic
nu se pricepea
și eu i-o ceream tot mereu
tatăl tău era neîndemânatic
un om complet neîndemânatic
Cum spunea el oțelărie
asta mă fascina
el spunea cuvântul oțelărie
ca și când pentru el ar fi fost un deliciu
Când tu rostești cuvântul oțelărie
asta îmi aduce un pic aminte de el
un pic
bea
un pic
El avea obiceiul
să doarmă cu ferestrele-nchise
eu nu suportam asta

eu deschideam mereu ferestrele
dar el răcea atunci
atunci m-am mutat pur și simplu
La început aveam un dormitor comun
dar deja în scurt timp nu-l mai aveam
Era stupid din partea mea
să-i reproșez în continuu
că nu-i sănătos
să dormi cu ferestrele închise
ar fi trebuit s-o spun de două-trei ori
dar eu o spuneam tot mereu
tot mereu
și multe altele tot așa tot mereu o mulțime de lucruri care-l călcau pe

nervi

eu predicam și el asculta
dar nu mă înțelegea absolut deloc
Totul e bine când se termină cu bine
Când intra la micul dejun
spunea totul e bine când se termină cu bine
și când venea de la oțelărie spunea
totul e bine când se termină cu bine
Mergeam de-a lungul mării copilul meu
și deodată el se oprea și spunea
totul e bine când se termină cu bine
Într-o zi a vrut un câine
eu nu voiam să-i interzic
dar era absurd
el îi spunea mereu animalului totul e bine când se termină cu bine
n-am mai suportat una ca asta
am otrăvit animalul
tu nu poți să-ți mai aduci aminte
e prea mult de atunci
dar tu erai deja
dar erai atât de mică încât
nu poți să-ți mai aduci aminte de câine
n-am acceptat nici un câine în preajma ta
Când te aflai între noi în parc
și nu exista nici un motiv pentru asta
el spunea deodată totul e bine când se termină cu bine
asta i-o spunea și fratelui tău
totul e bine când se termină cu bine
I-am dat cârți să citească
dar el nu le-a citit
îi ceream să mi le povestească
dar nu făceam decât să-l torturez cu asta
Mă duc la oțelărie spunea
și adăuga mereu totul e bine când se termină cu bine
Iubea butonii
avea butoni mari de aur de la tatăl lui
dar eu nu puteam să sufăr butonii
și mai voia mereu să poarte așa anumite sandale la mare
pe care eu le uram
fiindcă astfel ieșeau la iveală degetele lui urâte de la picioare
el nu înțelegea că n-avea picioare făcute pentru sandale
Nu iubea literatura
eu citisem doar întotdeauna
fiindcă n-aveam nimic altceva
el însă ura literatura
și teatrul

Doar Andersen era o excepție
atunci el se așeza la fereastră
arată
uite acolo vezi
și citea basmul cu chibriturile
de sute de ori
asta i-am lăsat-o
m-aș fi făcut vinovată
îl disprețuiam cum ședea el acolo și citea
și-l disprețuiam atât de profund înțelegi
bea, apoi
Paltoanele trebuie să le împachetezi separat
de rochii știi doar
iar lucrurile mai grele dedesubt
pe cele mai ușoare sus
Dacă n-aș avea durerile astea
te-aș ajuta
încearcă să se ridice și se așează imediat la loc
E umezeala din casa asta

FIICA

Și la mare e umed

MAMA

Da dar nu-i nesănătos
la mare nu-i nesănătos
la mare e umed
dar nu nesănătos
dar aici e umed
și te îmbolnăvește
totul te-mbolnăvește aici
trebuie să facem în așa fel
să plecăm de aici
e și timpul
Când l-am întrebat o dată pe tatăl tău
de ce intrase în restaurantul
în care mă cunoscuse
el a spus că nu știa
era o coincidență
Atunci eu i-am explicat
că nu există coincidențe
Nu suportam când el spunea
că fusese o coincidență
că mă cunoscuse
N-a fost nici o coincidență am spus
a fost calcul
asta bineînțeles că n-o-nțelegea
Când am văzut oțelăria pentru prima oară
am fost îngrozită
ce trebuia eu să fac ca soție a patronului oțelăriei
m-am apucat cu mâinile de cap
bea
dar brusc am început să desopăr plăcere
în zgomotul de acolo
în oamenii din zgomotul ăsta
și în miros
cum se topea și sfârâia înțelegi
Ei profitaseră de el
tatăl tău era prost
cu totul altfel ar fi trebuit el să poarte cu oamenii ăștia
avea un director

care-l înșelase ani în șir
care pusesse de-o parte milioane
eu însă am pus capăt la toate astea
am făcut curățenie printre oameni
am dat afară jumătate din oameni
ar fi trebuit să las să se ajungă la proces
dar nu s-a mai ajuns la nici un proces
Tu ești cel înșelat
tu ești prostul
am spus
de tine se profită pe tine te-nșeală
Când ești nou venit
ai o privire incoruptibilă
Când venea acasă era epuizat
Totul e bine când se termină cu bine

bea

Am pus plante decorative
în jurul halelor
totul arăta dintr-o dată altfel
prietenos înțelegi
Sindicatul îl avea la mână
Dar atunci am venit e u
și am reglat totul
așa cum trebuia
n o i suntem proștii am spus eu
nu ei
n o i suntem cei exploatați
nu ei
S-a ajuns la proteste
dar alea s-au înăbușit singure
M-am înțeles cu oamenii
Din ce în ce mai multe solicitări
și el le îndeplinea
trebuia să se termine o dată cu asta
Tu decizi ce anume să se-ntâmples cu oțelăria
nu e i am spus eu
e oțelăria t a
nu a l o r
e viața t a
existența n o a s t r ă
nu a l o r
Am avut mână bună
A trebuit să dăm afară jumătate
ca să ne-nșănătoșim copilul meu
Boala se declanșase
aveai șaptesprezece ani
Eram la Katwijk
atunci s-a declanșat
Mai aveai un an de gimnaziu
Atunci m-am gândit
când nici nu fusese încă luată foarte în serios
ăsta-i sfârșitul lui
S-a tot lungit copilul meu
mai întâi pe neobservate ani în șir pe neobservate
până când a izbucnit atunci definitiv
Ți-am povestit
cum i-am spus doctorului Are să moară nu-i așa
și doctorul a răspuns
Da are să moară

Era atât de firesc
Nici măcar nu m-a afectat cine știe ce
eram atât de ocupată cu oțelăria
Atunci l-am lăsat de câteva ori la mine în cameră
dar n-a ieșit nimic
și atunci îmi era scârbă de el
Când ieșea
după ce nu fusese nimic și când el ieșea
se întorcea în ușă
arată
aici în ușă
în cămașa de noapte curată la care ținea atâta
și spunea totul e bine când se termină cu bine
îmi era scârbă dar spuneam noapte bună
știam că în curând avea să fie mort
el nu știa
era atât de naiv copilul meu
nu vedea nici o amenințare
n-a văzut revoluția
și nu și-a văzut moartea
dar eu le-am văzut pe-amândouă
revoluția și moartea
moartea lui
Totul e bine când se termină cu bine suna atât de neajutorat
și totuși murdar
n-aveam voie să mă las impresionată
spuneam noapte bună și îl uram
El voia mereu aceleași cămăși de noapte lungi până la gleznă
cu bordura verde cu trandafiri la guler
Cum uram cămășile astea de noapte
bea
Dar câteva mărunțișuri din astea
nu puteam să i le mai iau și pe-astea
Tremura de frig când se suia în patul meu
dar nu se mai putea încălzi
În noaptea de sâmbătă spre duminică s-a rugat de mine
dar atunci nu l-am lăsat înăuntru
fiica împăturește o rochie neagră și vrea s-o așeze în cușăr
Rochia mea de doliu
Douăzeci de ani am cărat-o cu mine
și în cei douăzeci de ani la mare
n-am îmbrăcat-o nici măcar o dată
la arat-o nu s-a rupt încă
fiica îi aduce rochia și o ridică-n lumină și mama o cercetează
Și-a avut rostul ei
Dar s-o îmbrac a doua oară
ar fi fost o minciună
Dar împachetează-o liniștită
cine știe
deodată am chef s-o îmbrac
fiica se duce cu rochia la cușăr și o împachetează
În fiecare an aceleași lucruri
Și ani de zile n-am mai cumpărat nimic nou
fiindcă te am pe tine
cu talentul tău la cusut
Cele mai multe nu mai sunt la modă
Îți iei cu tine costumul albastru

MAMA

Cât de mult îmi place
când mergi cu mine de-a lungul mării la Katwijk
și tu porți costumul albastru
cât de mult îmi place
Și pantofii negri de la mama

FIICA

Da mama

MAMA

Ar trebui să-ți cumperi șireturi noi
alea vechi s-au uzat deja
La Katwijk îți cumperi șireturi noi

FIICA

Mă bucur de pe acum de Katwijk

MAMA

Da și eu
în fiecare an e la fel
tot anul am un singur țel
Katwijk

FIICA *arată o rochie gri*

S-o mai calc
o ridică

MAMA

Nu
nu nu e cazul
fiica așează rochia în cufăr
Peste zi umblu-n rochia de plajă
și după masa am fusta plisată
Pe-aia ai călcat-o deja
Ce m-aș face fără tine
Și facem bineînțeles și excursia la Amsterdam
bineînțeles
Poate că anul ăsta e deja acolo și virtuozul nostru violonistul
De ce sunt oamenii ăștia tot timpul răciți
Dar tu îl ai deja pe scriitorul ăsta dramatic al tău
A fost ideea mea
a fost dorința mea
O clipă de slăbiciune
și facem deja o prostie

FIICA

Cum așa o prostie

MAMA

Că l-ai invitat pe scriitor la Katwijk
tu ai vrut
tu ai vrut să călătorească la Katwijk cu noi
eu n-am vrut
cum pot eu să vreau așa ceva
eu nu-i iubesc pe tinerii ăștia
și cu atât mai puțin pe intelectualii ăștia
oamenii ăștia cu spiritul lor plin de ambiții
pe oamenii ăștia nu i-am iubit niciodată
ăștia nu fac decât să amestece lucrurile
și să răstoarne totul cu susul în jos
A fost o greșeală să-l invităm să vină

FIICA

Dar n-o să stea decât o zi două

MAMA

Da așa se spune o zi două

FIICA

S-a bucurat atât de mult
te admiră mama

MAMA

Asta a fost o greșeală să-l invit
Dar a fost un sentiment de moment
un sentiment straniu
de fidelitate față de tine înțelegi

FIICA

Un succes atât de mare mama

MAMA

Asta nu înseamnă nimic
oamenii au fost într-o dispoziție bună și au făcut un succes
dar ar fi putut fi și contrariul și să nu fie nici un succes
până la sfârșit nu se decisese încă nimic
nimic absolut nimic
apoi a fost liniște
și oamenii au început să aplaude

FIICA

Și cum au mai aplaudat mama

MAMA

Pentru mine e de neînțeles
că au aplaudat
de vreme ce era vorba de-o piesă
în care fuseseră cu toții demascați
în modul cel mai ordinar
e drept și cu ironie
dar cu o ironie rea
josnică de-a dreptul
absolut josnică
Și pe urmă au început deodată s-aplaude

FIICA

A fost un adevărat succes unul mare de tot

MAMA

Un succes ce înseamnă asta
după aceea oamenii ies în stradă
și totul e uitat
asta nu înseamnă nimic un succes într-o seară
Să fie oare suficient pentru o operă de-o viață

FIICA

Ce-nseamnă operă de-o viață mama
oamenii au aplaudat le-a plăcut
actorii le-au plăcut
totul le-a plăcut

MAMA

Actorii au plăcut
actorii au fost extraordinari
însă piesa

FIICA

Mie mi se pare o piesă absolut extraordinară

MAMA

Ca și când ai înțelege ceva oricât de puțin
din literatura dramatică
oamenii nu înțeleg nimic
și aplaudă până nu mai pot
fiindcă tocmai au chef să aplaude
dar ei aplaudă și la lucrurile cele mai absurde
Își aplaudă și propria lor înmormântare
aplaudă fiecare palmă
pe care-o primesc

de pe rampă primesc numai palme
iar ei aplaudă asta
Nu există perversitate mai mare
decât perversitatea publicului de teatru
A fost absurd
că ne-am mai întâlnit apoi
cu scriitorul tău
Un autograf
ce perversitate
Ce ne așteaptă acum
acum am ieșit din obișnuințele noastre
cine știe

FIICA

El a acceptat imediat

MAMA

Eu nu am spus
noi mergem la mare veniți cu noi
n-am vrut deloc asta
nici nu voiam una ca asta
Eu am spus mergem la mare
atunci a spus că și lui i-ar plăcea
să meargă la mare
Cunoașteți cumva Katwijk am spus
și el a negat
a spus că nu cunoaște Katwijk
tu ai spus ce frumos e la Katwijk

FIICA

E adevărat e frumos la Katwijk

MAMA

Atunci eu am spus
are dreptate e frumos la Katwijk

FIICA

E foarte frumos la Katwijk am spus eu
fiindcă avem acolo o casă doar pentru noi
și poți să te plimbi ore întregi singur de-a lungul mării

MAMA

Și atunci eu am spus
dumneavoastră ați fost vreodată la mare
și atunci el a spus desigur
un scriitor dramatic
trebuie să cunoască marea
trebuie să cunoască flux și reflux a spus el
autorul dramatic trebuie să cunoască marea înainte de toate
dacă cunoaște marea cunoaște și legile artei lui
Totul mi s-a părut foarte derutant
și insolent ce spunea el
Deodată i-am spus de mai multe ori
autor dramatic
mi se părușe absurd dar am spus-o
Un autor dramatic
trebuie să cunoască marea și pe sine mereu
în timp ce scrie
în timp ce-și împinge mai departe opera lui de artă
de flux și reflux

FIICA

Flux și reflux a spus el
tot mereu flux și reflux

MAMA

Nu prea avea sens ceea ce spunea

era emoționat
e de-nțele
oamenii îl ridicau în slăvi
Dar ei ar fi putut la fel de bine să îl distrugă
cu o singură lovitură
în această seară chiar
ei s-au hotărât pentru aplauze
nu pentru distrugere
Este însă un teatru
în care ambele sunt tot timpul posibile
aplauzele
sau distrugerea
și la final și
aplauzele
sau distrugerea
autorul nostru dramatic a avut cred eu
totuși mai mult noroc decât rațiune
Vedem ceva ce nu scuzăm
ceva ce urâm
și aplaudăm apoi
La început eu nu am aplaudat
dar pe urmă am aplaudat totuși
n-am putut altfel
Dar pe urmă când ieșisem din teatru când eram deja afară
mi-a fost rușine
am aplaudat o nerușinare
Și apoi fețele astea arogante

FIICA

Dar el nu-i arogant

MAMA

Un autor dramatic
e arogant de la natură
megaloman
primesc aplauze și sunt megalomani
sau merg cu capul plecat
și ies pe ușa din dos

FIICA

Cum se-ndrepta pas cu pas
spre catastrofă

MAMA

Da
și amenința în permanență să se răstoarne
Când te lași pe mâna unor asemenea actori
care dau dovadă de o asemenea perfecțiune
dar și cu atâta devotament față de opera de artă
dar de fapt nici nu sunt sigură
că e vorba într-adevăr de o operă de artă
Cu nerușinarea asta fără egal
să te expui publicului
La sfârșit stau cu toții acolo epuizați
și nici un om nu mai știe ce anume a fost asta
și sunt acoperiți cu aplauze
Pe tatăl tău nu puteai cu nici un chip
să-l faci să intre-ntr-un teatru
El avea oțelăria lui
Dragostea ta pentru teatru de la mine o ai

FIICA

Da mama

MAMA

Dar pasiunea mea a mai scăzut
golește paharul și-și mai toarnă
Am devenit totuși puțin sceptică față de ceea ce
vine în jos de pe scenă
înainte nu eram așa
acum mă întreb
dacă mai folosește la ceva
dacă n-ar trebui să renunț la abonament
totul se repetă
am văzut deja totul
am văzut și am auzit tot
tot ce vine-n jos de pe rampă
Doamne Dumnezeule ce altceva mai e
decât că totul e bolnav și moare
în mod violent sau nu
trebuie să cedeze
e înjunghiat sau nu
otrăvit sau nu
sau pur și simplu se stinge așa încet
și tocmai prin asta e plin de mister
Și costume am văzut deja destule
ne-am săturat nu-i așa
bea

FIICA

Nu nu e tot mereu ceva nou
e mereu cât se poate de nou
Dacă avem dorința asta
dacă vrem să vedem noul

MAMA

Dacă vrem să vedem noul
dar cine spune
că eu vreau să văd noul
Poate că nu mai vreau noul
bea

Fiindcă mi-a ajuns

FIICA

El s-a oferit
să ne ducă geamantanele jos

MAMA

A făcut el asta

FIICA

S-a oferit
Câteva zile la mare
asta o să-i facă bine precis
Unde avem atâta loc în casa aia a noastră

MAMA

Da
Și unde o să-l instalăm

FIICA

Cred că lângă tine

MAMA

Asta nu se poate

FIICA

Ar fi cel mai simplu

MAMA

Nu nu asta nu se poate
are să doarmă sus sau la mansardă
sau jos

FIICA

Sus sau jos asta e indiferent
MAMA
E indiferent
da bineînțeles că e indiferent
Are să-și ia numai o geantă mică
pentru două zile
FIICA
Are să mă introducă în arta dramatică
Are să-mi citească Urciorul sfârâmat
MAMA
Piesa lui Kleist
FIICA
Da așa mi-a promis
MAMA
Ai să-l asculți
ai să stai în fața lui și-ai să-l asculți
FIICA
Da mama
MAMA
Iar el are să-ți citească comedia lui Kleist
poate chiar în aer liber pe malul mării
cu voce tare ca să și auzi ce-ți citește
Și mai departe
FIICA
Or să fie zile frumoase mamă
are să fie mult mai amuzant totul
MAMA
Mai amuzant
așa numești tu asta
FIICA
Dar poate că nici măcar n-are chef de Kleist
și-mi citește ceva scris de el
ceva nou scris de el
MAMA
Ah Dumnezeu! cum îți închipui tu asta
Ca și când ai ști deja exact
ce se întâmplă acolo
ce-o să fie acolo
bea
FIICA
Nu știu
ce-o să fie acolo
MAMA
Eu pot să-mi închipui
FIICA
Poate c-o să doarmă pe săturate
și-o să rămână întins în pat
cu fereastra deschisă în aerul mării
are nevoie de asta
Un an întreg cu piesa
cu comedia cum o numește el
MAMA
Atunci aerul de mare îi face bine precis
Mă întreb de ce oare un om face ceva
care nu e nimic în fond
Ce este de fapt ce face el
Mă întreb și ce anume este
ceea fac eu
Și tu

și toți ceilalți
Nu este absolut nimic
și toți se consumă/mistuie în nonsensul acesta
care e al lor de când lumea și se ruinează
se distrug
și cu câtă consecvență
Cu ce mă aleg eu dacă spun
sunt autor dramatic
sau dacă spun
sunt patron de oțelărie
sau dacă spun
sunt văduvă de patron de oțelărie
și tu dacă spui
sunt fiica patroanei de oțelărie
Ce sunt toate astea
asta mă-ntreb
Sau când unul afirmă că-i papă
și că el e necesar pentru omenire
asta mă-ntreb
astea sunt toate doar absurdități cât se poate de proprii
și toate la un loc sunt societatea umană
pe mine nu mă conving toate astea
nu m-au convins niciodată
Dar de ce să nu existe între atâtea absurdități
și autori dramatic
bea
Ți se pare că el e cinstit
Vreau să spun în ceea ce scrie
în ceea ce vrea să spună autorul dramatic
vrea doar să spună ceva
sau poate nu

FIICA

Ăsta-i cinstit, mama

MAMA

Dar ceea ce face el e lipsit de sens
Desigur fiindcă totu-i cinstit
și minciuna-i cinstită
spunem că suntem cinstiți și deja mințim
mințim și deja spunem și adevărul
poate că asta e
Când vorbesc așa mă aprind tare de tot
dar e lipsit de sens
Mergem la teatru și ne uităm la o piesă
și ieșim apoi și ne spunem e lipsit de sens
și nu intrăm în teatru
și nu ne uităm la nici o piesă și spunem e lipsit de sens
Și dacă el îți citește Urciorul sfărâmat
e tot lipsit de sens sau nu

FIICA

Urciorul sfărâmat e piesa lui preferată

MAMA

Firește că Urciorul sfărâmat e piesa lui preferată
dar dramaturgul tău preferat e autorul tău dramatic am dreptate

FIICA

Dar și ție ți-a plăcut Urciorul sfărâmat

MAMA

Da acum douăzeci de ani
și acum cincisprezece ani
pe atunci îmi plăcea tot ce-a scris Shakespeare

dar și opereta-mi plăcea
Nu era oare frumos
când mai mergeam încă la operetă
mai puțin la teatrul dramatic

FIICA

Nu știu

MAMA

Era mult mai frumos
sincer

FIICA

Am evoluat și ne-am îndepărtat

MAMA

Am evoluat și ne-am îndepărtat de operetă
și nu de la operetă la operă
ci de la operetă direct la teatrul dramatic
asta e desigur foarte ciudat

FIICA

Dar e mai bine așa
de la operetă la teatru
și nu doar la operă

MAMA

Spui asta ca și când tu ai înțelege ceva
Sună bine când o spui
e excepțional
ieșit din comun
dar e totuși banal
e foarte banal copilul meu
e numai influența autorului tău dramatic
care te-a făcut să spui asta
Și atunci când spui
clasa superioară trebuie desființată
asta nu-i de la tine
e autorul tău dramatic care vorbește din tine
care trezește masa asuprită cum spui tu
Spune-o copilul meu spune-o
spune nonsensul cel mai mare
bea
Să zgâlțâi omenirea
e foarte ciudat/comic când spui tu asta
când spui tu că trebuie vestit adevărul
Este la fel ca atunci când tatăl tău spunea totul e bine când se termină cu bine
aici vorbește autorul dramatic
aici vorbește anarhistul
aici vorbește deschizătorul de drum
Dar oare cunoaște el drumul autorul tău dramatic
există oare un singur om care știe drumul
totul e banal totul e amăgire
autoamăgire
bea
E cea mai mare nenorocire copilul meu
că te-ai băgat în literatură
Numai de n-am fi intrat niciodată într-un teatru
acum plătim prețul
pentru setea noastră de cultură
se lovește peste frunte
e o nebunie
ceea ce faci tu asta-i nebunie
deodată pe un alt ton
mai ai uneori vești despre Johannes

negare mută din partea fiicei
Oamenii ăştia nu realizează nimic
la început se dau mari de tot
fac carieră
pornesc la drum cu vântul în pupa
oriunde te uiţi primesc numai aplauzele
şi deodată e linişte
nu s-a ales nimic din ei
Şi Raimund
ai auzit ceva de Raimund
Fiica împătureşte o rochie verde de zi şi o aşează în cufăr
Nimic
Doar ţi-a scris
Cum a fost la Paris

FIICA

Nu a scris

MAMA

Dar ştii bine că a scris
Raimund ţi-a scris

FIICA

Nu mi-a scris

MAMA

S-au retras toţi
din cauză că tu ai făcut întotdeauna totul greşit
i-ai ales greşit asta e
Câte n-am încercat
dar tu ai fost prea proastă pentru asta
copilul meu prostuţ
care n-a înţeles niciodată nimic
Raimund îmi plăcea
era întotdeauna tăcut la momentul potrivit
apoi din nou vorbăreţ
şi elegant întotdeauna era elegant
şi când stăteai de vorbă cu el
nu aveai de ce să-ţi fie ruşine
mă deranja numai felul în care zicea m a s a d e s e a r ă
avea aşa ceva pervers
dar încolo
şi părinţii lui îmi plăceau
Ar fi trebuit să-ţi dai silinţa
dar tu nu ţi-ai dat niciodată silinţa
Şi Ludwig a plecat în America
era de aşteptat
inchietant şi visător
ai mai auzit de el

FIICA

Nu nimic

MAMA

New York e iadul copilul meu
mai întâi pare a fi un oraş agreabil
dar pe urmă e iadul
Nu eşti tu genul care să emigreze
nici eu
Poate că te-aş fi lăsat să pleci
dacă aş fi sănătoasă
dar e mai bine pentru tine eşti aici
lângă mine
apărată de mine
Mă întreb adeseori dacă meriţi să fii apărată

eu una nu știu
eu te apăr
Tata nu credea în tine
asta dă înapoi spunea el mereu
n-o să iasă nimic din ea
are numai tâmpenii în cap
nu e destul de mobilă/maleabilă
nu vede nimic
e netaalentată nemuzicală
și nu are nici simțul afacerilor
Doamne cu câtă ușurință s-au spus toate astea
Nu vedem decât răul în oameni copilul meu
Nu vedem și nu vedem nimic
din ăla iese ceva
și noi nici n-am crezut că va fi cu puțință
iar din celălalt nu iese nimic
și ne-am pus toate speranțele-n el
Fiecare are o evoluție perfidă
Totul e bine când se termină cu bine
Tatăl tău nu era un vizionar
oțelăria l-a strivit
uneori se repezea noaptea în ușa mea
care era Doamne ajută închisă și zbiera
că nu mai rezistă
eu nu-i răspundeam
și așteptam până când se liniștea
nici un cuvânt din partea mea nimic
pe urmă el pleca din nou
scâncea la ușă
eu auzeam dar nu deschideam
luneca tot mai de jos auzeam asta
mai bătea de câteva ori
apoi era liniște
eu mă furișam la gaura cheii și-l vedeam cum zace acolo
dar nu deschideam
Fiecare trebuie să-și rezolve singur problemele copilul meu
Toți vor să se sustragă
dar nu există scăpare
Fiica strânge serviciul de ceai
Tot mereu aceleași mișcări
tot mereu aceeași expresie a feței
Tu nu te schimbi
dar îmbătrânești ca noi toți
dar eu observ pe tine
ce repede îmbătrânești
E numai o constatare
să fugi și să îmbătrânești
bea
Numai să fie punctual
autorul tău dramatic
Ce au ei misterios
artiștii
ce au ei special
Sunt altfel e drept
actor autor dramatic
vorbim cu ei cu totul altfel decât cu cei ca noi
îi ascultăm cu mai multă atenție
îi observăm cu mai multă insistență
când le înțelegem mobilurile suntem dezamăgiți

ce rămâne e doar un stomac deranjat
și un cap tulburat
Îi îndopăm cu toate lucrurile excepționale și ieșite din comun
și le smulgem din nou afară din ei
până când ni se face scârbă
Da mă gândisem odată
am să mă mărit cu un artist
nu un actor un artist adevărat
nu aveam nici o reprezentare exactă
dar trebuia să fie artist
disprețuiam negustorii lumea afacerilor
Dar lucrurile decurseseră altfel
Când ajunsesem la capăt de tot
s-a așezat la masa mea bărbatul ăsta cu oțelăria lui
tocmai plânsesem
ochii îmi erau încă uzi de tot
încotro mai departe nu mai știam
Totul e bine când se termină cu bine aud și acum
cuvântul oțelărie cuvântul mare
Mă simțeam în același timp respinsă și atrasă
respinsă de bărbat
dar atrasă de cuvântul oțelărie
Adevărul e că mă îndrăgostisem
de cuvântul oțelărie
Credeam că am de-a face cu un nebun dar nu
Un om cu totul străin și tatăl tău
Era un om leneș
caracterul lui nu știu
dar nu mai avea încotro
nu l-am mai lăsat să iasă
m-am ținut strâns de el
m-am agățat de el
nu mai exista scăpare pentru el
totul e bine când se termină cu bine mi-a spus el în parc
când i-am spus că era pe drum un copil
ești un încuiat am spus eu
ești prost nu ești bun de nimic
Fiica iese cu serviciul
Mama strigă în urma ei
I-am spus ești idiot
m-am măritat cu un dement
Și apoi copilul ăsta
El era nebun după Richard Wagner
Richard i-a spus el moșului din leagăn
Vomitase când a văzut copilul
A cui e vina m-am întrebat eu
Am să-l sugrum m-am gândit
Fiica intră cu mai multe paltoane
Scrisorile pe care mi le-a scris el
erau prea naive
m-a convins să merg cu el la Basel
unde avea treabă
mi-era greață de oamenii cu care se întâlnea
Dar nu am dat bir cu fugiții dimpotrivă
bea
am fost la Napoli și la Florența
am fost în Rusia
mă plictiseam copilul meu
Curând mă obișnuisem cu luxul

cu hainele noi cu încăperile mari
m-am instalat la Katwijk
mă plimbam în sus și-n jos de-a lungul mării
Realizasem atât de mult
cât nici nu visasem eu
Fiica atârna paltoanele într-un cui ca să le împacheteze
Ciudat dar nu știa să danseze
l-am învățat eu
cu chiu cu vai câțiva pași
până când știa tangoul
Tatăl tău nu fusese niciodată într-o galerie de tablouri
nici eu
așadar ne-am dus și ne-am uitat la tablouri
eu însă m-am plictisit
Am învățat să scriu
să citesc și să scriu
Căci adevărul e că nu știam
atunci când l-am cunoscut pe tatăl tău
la început îmi era superior în toate lucrurile legate de spirit
deodată însă îl întrecusem
la început el n-a observat
ăsta era atuul meu
El îmi cădea tot mai mult în capcană
Eram deja în stare să scriu scrisori
corectam scrisori de afaceri
Curând știam deja cum trebuia să mă-mbrac
Fiicei, direct
La început aveam o singură rochie
iar acum atât de multe rochii
încât aproape că-mi vine să-nnebunesc
Trebuia să degenereze
o pereche de pantofi
iar acum
tot mai mulți și mai mulți
apoi însă pierdem gustul curând
Abundența e urmată de greață
A fost un avantaj
că părinții lui nu mai erau în viață
povestea despre nenorocirea lor
bineînțeleș că nu mă emoționa
o istorisea întotdeauna la fel
și aștepta de la mine un semn de emoție
dar eu nu am fost niciodată emoționată
Bine că ei nu mai sunt gândeam eu mereu
Atunci nu ne-am fi putut căsători
Richard această față îngrozitoare
ca și când ar fi avut optzeci de ani încă din prima zi
nu exista nici o explicație pentru asta
Nu putuse fi împiedicat
să se ducă în fiecare sâmbătă la cimitir
într-o zi i-am spus
că-l părăsesc
dacă-și continuă vizitele la cimitir
ai să înnebunești de tot cu vizitele tale la cimitir am spus eu
toată săptămână nu auzeam de la el decât
sâmbătă mă duc la părinți
se referea la cimitir
trebuia să se termine o dată cu asta
Dar știu că-i vizitase pe ascuns

Din clipa în care Richard era îngropat
nu s-a mai dus niciodată acolo
asta se-nîmplă o dată la trei-patru milioane de cazuri
un nou născut care să fie ca un moșneag
Copii sunt în orice caz o nenorocire
fii bucuroasă că nu ai copii
Tu ai fost un copil urât
cu ochi blânzi dar foarte urât
a durat mult până când în carnea asta urâtă
a devenit vizibil un om
tu ai zâmbit asta a fost
ceea ce m-a făcut să mă împac cu tine
dar toți au fost îngroziți știu asta
m-au mințit
dar eu am văzut că ei erau îngroziți
Tu ar fi trebuit să fii un fiu
Mergem până la Amsterdam și ne cumpărăm batice nu-i așa
Ah ajungem noi la Katwijk
Nu știu absolut nimic despre autorul nostru dramatic
e de la țară sau de la oraș
nu știu absolut nimic
Nu-l cunosc deloc pe omul ăsta și zic
dar veniți cu noi la mare la Katwijk

FIICA

E orășean

MAMA

Din Amsterdam

FIICA

Nu din Rotterdam

MAMA

Din părinți săraci probabil

FIICA

Tatăl lui a fost pe un cuter de pescuit

MAMA

Cum ajungi autor dramatic
o întrebare stupidă
ca și când aș fi spus
cum ajungi să-mbătrânești
Atunci trebuie să fie și muzical

FATA

Este
o dată a cântat la vioară

MAMA

A cântat o dată la vioară
toți au cântat o dată la vioară
Rotterdam nu-i un loc rău
Cunosc câțiva oameni care sunt din Rotterdam
și care au ajuns departe

FIICA

A plecat devreme din Rotterdam

MAMA

Ce-a studiat

FFICA

Asta nu știu

MAMA

Teatru
se poate studia teatrul
arta dramatică nu știu

FIICA

MAMA

O vreme a trăit dintr-o bursă
dar nu știu ce fel de bursă

O bursă pentru teatru probabil
dar ce este asta

bea

Te duci probabil la un scriitor celebru
și-l rogi
să te-nvețe

cum se scriu piesele de teatru

Prostii

Te duci la teatru și te uiți cum se joacă teatru

Prostii

Nimeni nu știe cum se ajunge autor dramatic

Se spune că a fost montat și a avut succes

dar cum s-a ajuns până acolo

El ar putea însă să spună asta

să mă lămurească

Sunt piesele astea

care distrug totul

care degradează totul până când se alege praful

Intră bărbatul și încă de la primul cuvânt

pe care îl spune și-a rostit el însuși condamnarea la moarte

iar pe femeia căreia îi vorbește

o smulge cu el

totul e atât de lipsit de scrupule

toți intră și sunt condamnați la moarte

și el își mai și numește piesa Scapă cine poate

fiindcă e limpede că nimeni nu scapă

e ridicol să te gândești la salvare

totul se îndreaptă spre catastrofă

toți se distrug

făcând tot ce pot ca să se salveze

vorbesc și se distrug

stau pe acolo și se distrug

se iubesc se urâsc și se distrug

nu există ieșire

Crezi tu că viața e ca în piesă

Scapă cine poate așa-i cinism

își pune paharul pe masă și se ridică și se duce la cufăr și se uită-năuntru

Ăsta a fost întotdeauna cufărul pentru paltoane

scoate un palton și-l împătorește și-l așează înăuntru

La mare e atât de uor să le atârni din nou afară

îi ajută Fiicei la împachetat

Întotdeauna mi-am dorit

să merg la Pekin nu știu de ce

aveam o predilecție pentru chinezi

acum e prea târziu

acum mi-am pierdut și cheful pentru asta

cu câțiva ani în urmă atunci încă am mai fi putut să ne ducem

acum nu se mai poate

Toată viața mea am visat la cunoștințe făcute pe vapor

la o aventură adevărată în largul mării

un căpitan mă gândeam eu odată

unul care călătorește în jurul lumii

unul care cunoaște lumea

Dacă n-ar fi fost oțelăria

iar tatăl tău a făcut întotdeauna ca lucrul ăsta să fie cu neptuință

Ce repede ne conformăm

a se asimila așa sună cuvântul ăla drăguț
ridică un palton de iarnă
O piesă încă foarte frumoasă nu-i așa
Atâta naftalină
nu suport

FIICA

Stai jos mama
pot să fac totul singură
Mama se duce la fotoliu și se așează
Fiica se uită la ceas
Până vine el suntem gata

MAMA

Întotdeauna mi-a fost urât să împachetez
dar și să despachetez
tot ce împachetăm acum
va trebui să și despachetăm
bea și strigă
Ia o înghițitură
o înghițitură pentru tine hai
Fiica se duce la ea și bea o înghițitură din paharul ei
Pentru câte nu am a-ți mulțumi copilul meu
Iar acum
vrei să mă părăsești
Nu
n-ai să mă părăsești
nici nu poți să faci asta
nici nu ești în stare să trăiești fără mine
fără mine mori
dacă pleci ai să mori
Dar ești cât se poate de liberă firește
Poți să faci ce vrei tu
întotdeauna ți-am spus asta
liberă liberă copilul meu
Acum împachetează frumos mai departe
ca să fii gata până vine prietenul nostru
geniul nostru dramatic și autorul nostru de succes
care a scris drama Scapă cine poate
Fiica se duce la cufăr și împachetează paltoanele
Pe urmă când o să stăm în Katwijk cu ferestrele deschise
și-o să ascultăm Bolero-ul ce spui
îți pare bine

FIICA

Da mama

MAMA

Când o să sătm una lângă alta
și o să punem Boleroul
cum am făcut mereu
sau eu îți citesc ceva
sau tu îmi citești ceva
când o să tragem la sorti tu mie sau eu ție
Doar e atât de frumos când te ascult
cum îmi citești
sau cum îți citesc eu ție
și tu mă ascuți
Atâtea cărți în Katwijk
Sau nu te bucură toate astea

FIICA

Da mama

MAMA

Eu nu știu dacă mă mai bucur
mi-a fost atât de dor de Katwijk
iar acum deodată
mi-e silă la gândul că vom pleca într-acolo
urâsc această călătorie
acest peisaj pustiu
această casă îngrozitoare
bea
Dar e un obicei ce să-i faci
Nu putem altfel
În ziua asta plecăm
de treizeci și trei de ani
Dar acum sunt douăzeci de ani de când plecăm singure
doar noi două

FIICA

Douăzeci de ani sunt de-ajuns
Iar el nu rămâne decât două zile

MAMA

Cine știe
Începe să-i placă și rămâne mai mult
sau începe să-ți placă ție
A fost o greșeală din partea mea
m-am pripit
Trebuia să-i spun tinere piesa dumneavoastră e o piesă excepțională
și ne-a impresionat foarte mult
și apoi trebuia să plecăm
Trebuia să-l lăsăm să ne dea autograful
și trebuia să dispărem în stradă
Atunci m-a cuprins slăbiciunea
Dar veniți cu noi la Katwijk am spus
Acum după succesul acesta
vă puteți permite câteva zile la mare
Tu n-ai avut nimic împotrivă

FIICA

N-am avut nimic împotrivă

MAMA

N-ar fi trebuit să-l invit

FIICA

Dar a fost o idee bună
să-l inviți la Katwijk

MAMA

Ușor de spus
N-a fost o idee bună
Mereu trebuie noi să facem ceva împotriva noastră
așa dintr-o dată
nu știm de ce
Ne ducem cu el la piață
Ascultăm muzică bună cu el
mâncăm într-un restaurant bun cu el
Câți ani are

FIICA

Nu știu

MAMA

Puțin peste treizeci
am dreptate

FIICA

Da poate

MAMA

El nu a făcut nici o plecăciune la sfârșitul spectacolului

doar se obișnuiește ca autorul să facă o plecăciune
la sfârșitul spectacolului
mai ales când e un succes atât de mare
Atunci trebuie să se arate
doar îi datorează asta publicului
se prezintă publicului și face o plecăciune

FIICA

Nu-i felul lui

MAMA

Nu-i felul lui
E felul lui să se strecoare pe ușa din dos
și să fugă
Să plece pe la intrarea din dos
ca și când ar avea conștiința încărcată
Probabil că autorul nostru dramatic chiar are conștiința încărcată
trebuie s-o aibă
n-are-ncotro
așa că trebuie să se strecoare prin intrarea din dos
și firește că nu face nici o plecăciune
Nu ar fi consecvent
și mai exact chiar lipsă de gust
bea
Și câștigă și bani
vreau să spun îi aduce ceva

FIICA

Cred că da

MAMA

Dar unde locuiește el
Unde locuiește

FIICA

La Rotterdam

MAMA

Asta nu înseamnă nimic la Rotterdam
Cine știe cum locuiește

FIICA

Eu cred că e-n ordine
ce face el

MAMA

De unde poți tu să știi asta
Oamenii ăștia sunt periculoși
tineri și periculoși
trag cu urechea
se apropie de om
și pe urmă fac să explodeze ceva

FIICA

Ce

MAMA

Ceva știi și eu
Întotdeauna e periculoasă societatea unor astfel de oameni
Tu îi primești cu brațele deschise
și ei te omoară

FIICA

Dramatizezi totul mama

MAMA

Poate
poate că suntem noi înșine
un material dramatic pentru el
suntem o comoară
o adevărată comoară pentru un dramaturg

pentru un dramaturg ca el
care scoate tot ce se poate
de la cea mai mare adâncime

FIICA

Poate

MAMA

Poate spui tu
Ăsta a băut sânge
numai câteva secunde ne-a văzut
și-a și băut sânge
Katwijk ce material pentru el
și pe urmă tatăl tău și toți ceilalți
de unde am plecat și cum am ajuns aici
El vine la Katwijk și scoate un capital din noi
El ia ce i se dă
i-ai văzut ochii
frisonanți nu-i așa

FIICA

Găsești

MAMA

Găsesc
găsesc
De altfel a spus
că s-ar bucura să ne fie oaspete
s-ar bucura să ne fie oaspete chiar așa
asta înseamnă că
trebuie să-i plătim călătoria

FIICA

Da asta înseamnă

MAMA

Nu e oare neobișnuit
să-i plătești drumul până la Katwijk unui om
pe care abia îl cunoști

FIICA

Bine dar e cunoscut
e o celebritate

MAMA

Poate că e o celebritate se poate
dar eu nu pot să-i plătesc drumul până la Katwijk

FIICA

Firește că-i plătim drumul mama

MAMA

Nu am această intenție
pe de altă parte
în ce lumină sunt văzută eu
dacă nu-i plătesc drumul
dacă nu-i plătesc totul
câtă vreme eu l-am invitat la Katwijk
De ce nu veniți cu noi la Katwijk
i-am spus eu lui nu i-am spus
veniți la noi la Katwijk
prin urmare probabil că trebuie să-i plătesc drumul la Katwijk

FIICA

Ne va fi de mare ajutor
Știi bine cât de greu e întotdeauna
cu bagajul până la Katwijk

MAMA

Dacă e puternic și îndemânatic

FIICA

E îndemânatic
MAMA
Dar puternic nu e
FIICA
E îndemânatic și puternic
MAMA
Un autor dramatic nu trebuie să fie puternic
FIICA
Ba da mama
MAMA
De unde știi tu asta
FIICA
E puternic
MAMA
Oamenii de felul lui sunt niște megalomani
dar puternici nu-s
puterea de expresie nu înseamnă
că e și puternic
Și cine știe poate că-i leneș
Scriitorii sunt oameni leneși
poate că autorii dramatici sunt și mai leneși
Poate că nu e doar periculos pentru noi
ci și amuzant
ăsta nu ar fi un dezavantaj
Dar după ce i-ai văzut piesa
trebuie să-ți fie frică de omul acesta
Acum l-am invitat și gata
FIICA
Tu l-ai invitat
MAMA
Eu l-am invitat
Eu am spus
veniți cu noi la Katwijk
El a acceptat imediat invitația
asta m-a uimit
nu credeam vă va accepta
FIICA
A spus imediat da
MAMA
Deși nici măcar nu știa unde e Katwijk
FIICA
Asta mi se pare frumos
că a acceptat invitația fără să știe unde e Katwijk
MAMA
Sunt periculoși oamenii ăștia
care se decid pe loc la un anumit lucru
fără să ezite o clipă
oamenii ăștia mă sperie
Ar trebui să știm mai multe despre el
despre părinții lui și așa mai departe
Are frați sau surori
FIICA
Poate
MAMA
Primim în casa noastră un om
despre care nu știm nimic
i-am văzut numai o piesă de teatru
care poartă titlul straniu Scapă cine poate
e un cinic

Dar este încă foarte tânăr
dar tocmai aici e pericolul
Scrieți deja la o nouă piesă l-am întrebat
și el nu mi-a răspuns
Ar fi fost doar atât de ușor de dat un răspuns
cel puțin da sau nu
dar nu absolut nimic
Întrebarea i s-a părut săcâitoare
studiază factura
Ridicarea unui obelisc căzut
lucrări de zidărie etcetera
Optzeci de mii
pune factura din nou la o parte
Tot anul nu mă gândesc decât la clipa asta
în care plecăm de aici
dar ne-am atins oare țelul
nu e totul pe dos
fiicei, direct
Vino mai toarnă-mi
am nevoie de asta altfel nu suport așa ceva
fiica se duce la ea și-i toarnă
Că tu trebuie să suporti asta
fără un strop
Tu ești copilul meu cel curat
eu sunt mama ta cea necurată
mama ta cea îngrozitoare nu-i așa
fiica se întoarce la cușă
Mama care a legat copilul de ea
și nu-l mai lasă să iasă
până când acesta se sufocă
Nu-i așa că am dreptate

FIICA

Nu faci decât să te autoflagelezi

MAMA

Ocupația mea preferată
autoflagelarea
flagelându-te pe tine
desfigurându-te pe tine timp de decenii
m-am desfigurat pe mine însămi
din dragoste înțelegi
înlănțuite una de alta din dragoste
din dragoste maternă veritabilă copilul meu
bea

Mama nu vrea să dea copilul de la ea
și-l leagă de sine în lanțuri
și nu-i mai dă drumul
și dacă acesta se smulge
îl așteaptă pedeapsa cu moartea
smulgerii îi urmează pedeapsa cu moartea
Mă înțelegi doar
Tu îmi ești destinată mie
eu te-am adus pe lume p e n t r u m i n e
Tu nu ești Richard
cel care a scăpat
tu ești pentru mine
numai pentru mine
Doar nu te îndoiești de faptul
că îmi aparții mie și numai mie
îmi aparții mie din cap până-n picioare

Fiica iese și se întoarce cu un braț de rochii și le așează lângă fereastră

Urâsc mirosul de naftalină

se uită prin cameră

Mirosul acesta stă cât e anul de lung în camera asta

Fiindcă nu lăsăm să intre nici un pi c de aer

Dar pe urmă suntem la mare acolo totu-i deschis

zi și noapte e totul deschis

și aerul marin se revarsă în toate camerele

Întotdeauna când plecăm în călătorie

sunt condamnată la inactivitate

atunci nu mai sunt în stare de nimic

atunci sunt dependentă de ajutorul tău

Într-o bună zi am pâpat oțelăria

Atunci ne mutăm cu totul la Katwijk

și renunțăm la tot ce-i aici

și din banii pe care-i primim pe casa asta

trăim la Katwijk

Eu una nu mai am mult de trăit

Iar pentru tine o să găsim noi o soluție

Dar nu te gândi că ai să scapi

Ai încercat deja de atâtea ori

dar n-ai reușit

Nu te las niciodată liberă

Te-am adus pe lume pentru mine

pentru mine singură

cât timp sunt aici tu îmi aparții mie

Ai toate libertățile știi asta

dar îmi ești îndatorată până la capătul vieții mele

Poți să-ți permiți orice

nu ți-am refuzat încă nici o dorință

în orice caz nici o dorință rațională

dar nu te las să pleci

Acum când te-ai obișnuit deja pe de-a-ntregul cu mine

Ne-am armonizat atât de bine una cu alta

Ah dragul meu copil

nu ai voie să mă întristezi

îi face semn să se-apropie

Vino încoace

Hai vino încoace

Vreau să vii încoace

Fiica se duce la ea

Mama îi ia mâna

Dacă ți-a fost și greu

poate că nu s-a putut totuși altfel

Îngenunchiază

Te rog îngenunchiază

ca odinioară

Erai o fetiță mică

Atunci te obligam să îngenunchiezi înaintea mea

Acum te rog

Fiica îngenunchiază

Mama o sărută pe frunte

Vinovați de toate suntem doar noi

Nu avem nici o alternativă

Suportăm consecințele

Așa te-am iubit eu pe tine mereu

în genunchi înaintea mea

Ținuta asta regală din partea mea

Și aștepti până când îți permit să te ridici

Secundă de secundă
Mica mea fetiță
mica mea fetiță din Katwijk
Ajunge ridică-te
Fiica se ridică
Nu suport să îngenunchiez înaintea mea
Dar nu pot altfel
Vreau să văd asta
Fiica se duce la treaba ei
Nu ai făcut niciodată ceva
ce nu ți-am permis eu să faci
Nu ai fi făcut niciodată ceva fără ordinul meu așa e
Nu e nevoie să răspunzi
El spunea întotdeauna că tu ești creația/creatura/făptura l u i
dar tu ești creația/creatura/făptura m e a
tu ești din mine
din mine te-au tras ei afară
Ar fi trebuit să mai merg până la oțelărie
dar n-am nici un chef
Dacă tatăl tău ar mai fi trăit
tot îngrozitor ar fi fost
în felul acesta amândouă am fost scutite să participăm
Ce s-ar mai întâmplat cu el
o evoluție fatală
Oțelăria i s-ar fi urcat la cap
și deoarece nu voia să știe nimic de literatură
și nici să audă de muzică
și capul lui fusese mereu obosit
Poți să-ți imaginezi că el mai trăiește
și noi trebuie să-l suportăm
Din ce în ce mai mult era totuși numai un animal
Pe urmă zăcea ore-n șir pe canapea
și se uita în tavan
Am pierdut cu totul controlul asupra mea spunea el
totul s-a rupt în mine
apoi spunea Totul e bine când se termină cu bine
asta îl liniștea
arată spre canapea
Aici stătea el întins iar eu trebuia să-i citesc basmul cu chibriturile
și eu am refuzat
dacă aș fi știut că nu mai trăiește decât două zile
dar eu n-am știut asta
știam că are să moară
dar că era deja peste două zile
Pe tine nu te-a chemat la urmă
Și nici n-a-ntrebat unde-i copilul nostru
Eu i-am spus că ai fi plecat la Katwijk
dar se pare că nu-l interesa deloc
cu toate că-l strigase deja de multe ori pe Richard
șoptește
Pe moșul nostru
În zori a vrut să se ducă afară
dar de fapt el nici nu mai putea să meargă
eu i-am spus nu astăzi nu
îmi pare rău
dar cum l-am văzut că stă acolo întins
cu gura deschisă slăbit complet
arăta ca în restaurantul ăla
ca bărbatul care-mi povestise prima oară despre oțelăria lui

ședeam aici și-l observam și-l uram
în curând nu va mai trebui să văd fața asta
expresia asta obtuză mi-am spus
scoate un inel de pe deget
Vino încoace
Al tău să fie
Știi că e cea mai prețioasă podoabă a mea
Hai vino o dată
Întotdeauna șovăi
Nu trebuie să șovăi
Poate că-i place autorului nostru dramatic
Vino încoace
Fiica se duce la ea
Mama îi pune inelul în deget
Tatăl tău mi l-a cumpărat la Amsterdam
îl văzusem în trecere la un bijutier
el n-a șovăit
ia mâna Fiicei
Ce frumos e inelul
aveam de gând să ți-l dau la Katwijk
de ce nu acum
Vom avea o vară frumoasă la Katwijk
întotdeauna am avut o vară frumoasă acolo
și verile ploioase erau frumoase la Katwijk
Nu-i așa că-i bine că suntem împreună
că suntem singure
fără vreun intrus
Nici unul să nu despartă înțelegi
Fiica se duce înapoi la cuțar
Atunci când descriem un om
și ne gândim că-l descriem așa cum e el
atunci l-am descris complet greșit
el nu e așa cum îl descriem noi
Noi istorisim o poveste
și e o cu totul altă poveste
Ne îndreptăm către un om
și el este complet altul
Ne sperie ceea ce ne-a produs încredere
În principiu n-am nimic împotriva altora
dacă ne lasă în pace
Ție unde ți-e mai bine
Te gândești la posibilitățile tale ratate
cu toții au ratat totul întotdeauna
Eu cred că ar trebui să fim mulțumite
Și totuși suntem între noi la Katwijk
Poate e virtuozul nostru violonistul
și prietenul lui scamatorul
A fost foarte vesel să-i privim pe cei doi nu-i așa
Dar nu avem voie să-i lăsăm să se apropie prea mult
Oamenii se înfrățesc și se distrug
Cei mai primejdioși sunt artiștii
Dar oare un autor dramatic e un artist
Poți să-l observi
are să se vadă că el nu e nimic pentru tine

FIICA

Poate pentru tine

MAMA *izbucnind în râs speriată*

Pentru mine

FIICA

Da pentru tine
Poate că el e pentru tine

MAMA

Cum de-ți trece prin cap una ca asta
Ar fi absurd o frivolitate

FIICA

El a acceptat invitația t a imediat
Nu l-am invitat e u
E u nu am crezut că el are să vină cu noi

MAMA

Tu n-ai fi îndrăznit să-l inviți nu-i așa
nu fără încuviințarea mea
Eu am spus veniți la Katwijk cu noi

FIICA

El poate să-ți citească ceva
și tu poți să-l asculți
în vreme ce eu am să ies la plimbare

MAMA

Tu ai să ieși la plimbare
în vreme ce el îmi citește mie ceva
Tu crezi că asta mă interesează pe mine

FIICA

Doar îți place asta
Și ai ceea ce ai căutat atâta vreme
variația
și încă un artist dramatic
care arată foarte bine

MAMA

Găsești că arată bine
Poate că ai dreptate

FIICA

Pe mine nu mă atrage atât de mult un autor
dramatic

MAMA

Spui asta așa cu gânduri ascunse

FIICA

Mă bucur
dacă el îți procură distracție
Știi doar că ne plictisim în cea mai mare a timpului la Katwijk

MAMA

Este adevărat
Așa vezi tu lucrurile
eu nu m-am plictisit niciodată la Katwijk
a i c i mă plictisesc eu
a i c i unde se zice că sunt atâtea posibilități de distracție
Nu dacă sunt mulțumită cu mine însămi

FIICA *exclamă*

Mulțumită cu tine

MAMA

T u nu poți să-ți închipui asta
T u nu poți
t u ai nevoie de o corecție

FIICA

Poate că ai dreptate

MAMA

Aici am dreptate
Dar nu am nevoie de asta
Cel mai bine conversez cu mine singură
Ceilalți nu fac decât să mă deranjeze

Nu-mi place nici un intrus
fiindcă atunci sunt deranjată în conversația cu mine însămi

FIICA

În conversația ta cu tine însăși
De treizeci patruzeci de ani nu faci nimic altceva

MAMA

Și cu tatăl tău tot singură am fost
Depindeam în întregime de mine însămi
El nu era nimic pentru mine pot să spun asta
nu puteam conversa cu el
el făcea tot ce putea ca să fie plicticos
Toți ai lui erau plicticoși
Ani de-a rândul am încercat
și apoi am renunțat
Dar eu nu m-am lăsat distrusă de oțelărie ca el
n-aveam nici un interes
Întotdeauna am conversat cel mai bine cu mine însămi
Oamenii nu înțeleg asta
fiindcă ei trebuie întotdeauna să fie mai mulți ca să converseze
Eu sunt mai mulți asta sunt eu
În Katwijk sunt atâtea copilul meu
Fiica împăturește o bluză și o așează în cufăr
În cazul ăsta tu nici n-ai nevoie de mine la Katwijk
Eu am nevoie de tine asta e clar
eu am avut întotdeauna nevoie de tine
dar asta e altceva

FIICA

Ce

MAMA

Mortal m-am obișnuit cu tine mortal da

FIICA

Eu te servesc
eu sunt aici pentru tine

MAMA

Da copilul meu încet ai învățat
să-mi citești orice dorință-n priviri
sau dintr-o mișcare măruntă a mâinii
Ai învățat mult în această privință
Pentru asta îți sunt îndeplinite toate dorințele

FIICA *izbucnește în râs*

Toate dorințele

MAMA

Cunosc eu râsul ăsta al tău
nu mă mai atinge

FIICA

Da firește

MAMA

Râzi întotdeauna același râs
și totuși întotdeauna cu o altă nuanță

FIICA

Da

MAMA

Dacă el scrie o piesă
în care râsul acesta joacă un rol
aș putea să-mi închipui asta
și el își intitulează piesa Râsul
Incredibil
Și nu auzi tot mereu decât râsul ăsta
Dar Scapă cine poate și ăsta e un titlu frumos

Cinismul îmi place

FIICA

Ești întotdeauna aceeași

MAMA

Toți la fel totdeauna

ei își dau silința

să se desprindă de ei

să fie un altul

zadarnic

își pun pe față fața altcuiva

dar ea se topește și dispare

Tu n-ai încercat niciodată să fii o alta

Nu-ți stă în fire

tu ești tot mai mult tu însăși

e un proces de întărire am dreptate

Firea ta e să se-ntărească

asta s-a arătat încă de când erai un copil mic de tot

Îmi spuneam asta are să rămână întotdeauna ea însăși

dar mereu și mai dură și mai încrâncenată

tu n-ai vrut niciodată să ieși din tine afară

ai vrut întotdeauna numai să intri în tine

Acum ești prinsă în tine cu totul

Nici măcar nu te gândești la scăpare

am dreptate

În katwijk mă duc imediat la croitoreasă

rochiile trebuie modificate

lenjeria trebuie cârpită

la țară încă se mai modifică încă se mai cârpește

Chiar și numai pentru asta și ar trebui să ajung la Katwijk

Fiica se duce la bucătărie și bea un pahar cu apă

Îmi aduci și mie un pahar cu apă

Fiica intră cu un pahar cu apă

Mama bea, apoi

Mai întâi voiserăm să schimbăm totul la Katwijk

acuma sunt bucuroasă

că nu s-a-ntâmpat nimic la Katwijk

Cu toate că totul e deja stricat de tot

totul se află într-o stare dezolantă

îi dă Fiicei paharul

Dar tocmai asta e farmecul

să nu știi niciodată

dacă plouă-năuntru

dacă nu ți se dărâmă totul în cap

O casă ca asta pot s-o iubesc

Oare lui o să-i placă la Katwijk

Cred că scrie așa că știu

că-i place la Katwijk

Dar dacă-i place Katwijk

Fiica se duce cu paharul la bucătărie

Tu l-ai văzut numai de două ori

o dată singură

și ieri după spectacol

strigă afară/după ea

Cum a fost când ai vorbit singură cu el

Fiica se întoarce, se duce la cufăr

Ai avut sentimentul

că-i un om sincer

Pe-asta nu-l ai niciodată la un artist

FIICA

A fost foarte scurt
 MAMA
 S-a purtat cu răceală
 FIICA
 Nu nu cu răceală
 MAMA
 Cum a fost
 Poți doar să spui cum a fost
 dacă a fost scurt
 cum a fost
 A pus vreo întrebare
 sau a vorbit doar despre sine
 FIICA
 Nu știu
 MAMA
 Oamenii ăștia vorbesc numai despre ei
 O dată m-am speriat atât de tare la Katwijk
 deodată m-am trezit în fața mea cu-n bărbat
 Un străin am gândit
 dar era tatăl tău
 Uneori e înfricoșător la Katwijk
 Ție ți-e frică la Katwijk
 FIICA
 Nu
 MAMA
 Asta-i deosebirea
 mie mi-e frică
 ție nu ți-e frică
 exact invers ar trebui să fie
 Te-ai gândit vreodată la asta
 FIICA
 La ce
 MAMA
 Că ți e ar trebui să-ți fie frică la Katwijk
 nu eu
 FIICA
 Nu mie
 MAMA
 Nu ție
 nu mie
 nu-i deloc de-nțeles
 FIICA
 Ce
 MAMA
 Că ție nu ți-e frică la Katwijk
 că mie mi-e frică
 FIICA
 Nu mi-a fost niciodată frică la Katwijk
 fiindcă mereu ești tu mine când suntem la Katwijk
 MAMA
 Fiindcă sunt eu cu tine
 Atunci ești foarte veselă o vreme
 ai o culoare sănătoasă-n obraji
 când ne întoarcem din Katwijk
 Ești deja cenușie de tot în obraji
 nu poate să fie vârsta
 toată atmosfera asta de-aici
 Nici eu nu arăt bine
sună

FIICA

Vine

MAMA *după ce s-a uitat la ceas*

Aproape punctual aproape

Fiica se duce afară

Mama pentru sine

O să-l culcăm la mansardă

sus sus de tot

bineînțeles că sus de tot

Fiica intră cu scriitorul

Suntem aproape gata

cu împachetatul

Terminăm imediat

Așezați-vă acolo vă rog

îi indică un fotoliu, el se așează

Fiica împachetează o vestă în cufăr

Nici dumneavoastră nu aveți cea mai sănătoasă culoare-n obraji

Aici toți sunt cenușii

E timpul să mergem la Katwijk

E ca acum treizeci de ani

ca acum patruzeci de ani când încă mai trăia soțul meu

nu ne-am schimbat ritmul plecării

către Fiică

nu-i așa copilul meu

către Scriitor

Ea nu-și mai amintește atât de exact

Dar nici nu e așa de important

Important e doar să ajungem cu bine la Katwijk

Încă de acum patruzeci de ani luăm același tren

Vă place să mergeți cu trenul

SCRIITORUL

Îmi face mare plăcere

MAMA

Pe mine mă pasionează călătoria cu trenul

Clasa întâi firește

și firește la geam

dar cu spatele spre direcția de mers

din cauza curentului

Nicăieri pe lume nu-i mai frumos

să mergi cu trenul ca aici în Olanda

nu găsiți

SCRIITORUL

Da e frumos

să mergi prin Olanda cu trenul

MAMA

Fiica mea și cu mine

noi avem un ritm foarte precis

la Katwijk

Dumneavoastră sunteți singurul după mulți ani

care străpunge ritmul acesta

Noi am fost întotdeauna doar singure la Katwijk

Cunoașteți Katwijk

SCRIITORUL

Din păcate nu

MAMA

Acum o să vedeți în curând cum e Katwijk

E de multă vreme în familie

și în mod bizar
în atâtea decenii câte s-au scurs
nu s-a schimbat
când de fapt lumea întreagă s-a schimbat foarte mult
Fiica mea a fost entuziasmată de piesa dumneavoastră
Nu aveți senzația că e foarte periculos
să ai un succes atât de mare
nu e un pericol pentru munca dumneavoastră
nu sunteți speriat de reacție
Eu cred că scriitorul dramatic dorește succesul
dar când acela a venit cu adevărat
și cu atâta intensitate
se sperie totuși nu-i așa

SCRIITORUL

Da

MAMA

Pot să-mi închipui
că e foarte periculos
să ai un asemenea cum se spune
succes uluitor
la un public atât de imprevizibil
la o critică atât de da într-adevăr mereu imprevizibilă
Un scriitor dramatic
o natură care e totuși sfioasă la oameni
dintr-o dată înecată-n aplauze
Și asta e lipsă de scrupule
Ați sărbătorit toată noaptea cu siguranță

SCRIITORUL

Nu nu
eu am fugit
mai întâi m-am gândit am să sărbătoresc
fiindcă actorii au sărbătorit
toți au sărbătorit
dar pe urmă am fugit
jumătate de noapte am rătăcit prin oraș
n-am înțeles deloc
ce se-ntâmplase

MAMA

Păi nu v-ați așteptat la succes

SCRIITORUL

Am sperat

MAMA

Ce-ați sperat

SCRIITORUL

Că o să iasă bine

MAMA

Și a ieșit extraordinar
Mai mult nici nu vă puteți dori
acum se poate spune un scriitor dramatic de succes
o dată poate și un scriitor dramatic celebru
Nu vă lăsați tulburat de prea multe aplauze
dar bucurați-vă de ele liniștit
La Katwijk aveți mai mult timp să vă gândiți
ce-o să fie mai departe
Vă așezați frumos pe terasă
și lăsați mai întâi totul să vă mai treacă o dată prin fața ochilor
Și pe urmă se limpezește din nou
Atâtea aplauze te dărâmă cu totul nu-i așa
Totul e aplaudat

și distrus

Pe urmă e nevoie de mult timp până ai pus totul din nou în ordine

FIICA

La urmă rămăsesem în teatru așa

și aplaudam

MAMA

Eu spuneam tot timpul să mergem o dată

ajunge

e exagerat tot ce se-ntâmplă am spus

totul e exagerat

dar nu s-a lăsat influențată de mine

FIICA

Oamenii nici nu mai voiau să iasă din teatru

stăteau în hol și vorbeau

Cred că erau afectați cu toții

MAMA

Da asta-i frumos

Fiica închide cufărul și Scriitorul o ajută

Fiica mea e foarte receptivă

la literatura dramatică

A fost dintotdeauna dorința ei

să ajungă pe scena Operei

ani de-a rândul a luat și lecții de canto

la urmă însă n-a fost de-ajuns

Fiica și scriitorul apasă capacul cufărului, îl închid și-l încuie

Trebuie să fii pregătit și pentru asta

că nu ai noroc

Da așa este domnul meu

spre Fiică

Poți să le strigi pe fete

când totul e gata

spre Scriitor, care-și ia geanta

Teatrul este una dintre multe posibilități

de a rezista nu-i așa

Fiica iese

Mama spre Scriitor privind spre fereastră

Întotdeauna când plecăm la Katwijk

se strică vremea

Partea II

La mare

În seara aceleiași zile

Cameră mare la nivelul solului, cu terasă

Mama și Fiica încă în hainele de călătorie, despachetând bagajele

SCRIITORUL *pe un fotoliu tare*

Aș fi putut merge pe drumul ăsta

dar am mers pe celălalt

dumneavoastră ați spus e o fundătură

ai să te distrugi

Studiul arhitecturii stimată doamnă

stabilit de tatăl meu dinainte

O mulțime de desene fantastice

Catedrale imaginare

Păream a fi ascultător

dar am mers pe celălalt drum

în exterior mergeam pe drumul pe care mi-l stabiliseră ei dinainte

dar am mers numai și numai pe celălalt

pe care trebuia să merg

Chiar dacă nu avusesem cum să știu

ce este acela un scriitor

chiar dacă nu știam nimic despre asta ce anume e

literatura dramatică

MAMA

Prin urmare ați îndrăznit

să mergeți în direcția opusă

SCRIITORUL

Am îndrăznit

și gândeam contrariul

în toate privințele gândeam contrariul

pe mine mă interesa contrariul

MAMA

Și v-ați destăinuit mamei dumneavoastră

SCRIITORUL

Nu conform naturii mele nici mamei

nu aveam voie să mă destăinui nimănui

trebuia să merg singur

cu deplină hotărâre și-n deplină taină singur

MAMA

În miezul aventurii dumneavoastră

SCRIITORUL

În beznă

m-am instalat în beznă

MAMA

Acolo v-ați instalat confortabil

în beznă

SCRIITORUL

Dacă doriți s-o spuneți atât de grotesc

da

ei spuneau să-mi perii haina

eu însă n-o periam

MAMA

Așa ați gândit întotdeauna
și i-ați indus în eroare pe ai dumneavoastră
care nu vă voiau decât binele

SCRIITORUL

Care-mi voiau binele
Dar și eu mi-am vrut întotdeauna binele
doar că altfel

MAMA

În ce sens altfel

SCRIITORUL

Eu nu-mi voiam binele aș cum mi-l voiau ei

MAMA

Asta v-a dat putere
Strădaniile dumneavoastră s-au concentrat în cealaltă direcție
I-ați rănit pe toți
Ați distrus totul
ca să vă impuneți
Nu a fost nevoie să aveți scrupule
Ați distrus totul în jurul dumneavoastră
ca să puteți inspira mai profund am dreptate

SCRIITORUL

M-am simțit solidar cu mine însumi
cu nimeni altcineva
M-am salvat din mijlocul celorlalți

MAMA

V-ați salvat pe socoteala celor apropiați
Ce fel de oameni erau ei părinții dumneavoastră

SCRIITORUL

Totul mă deranja totul mă irita

MAMA

Totul mă irita

SCRIITORUL

Mă îmbrăcau într-o haină și spuneau
așa haina asta o să te țină toată viața
iar eu o dezbrăcam la loc

MAMA

Și ei vă îmbrăcau la loc cu haina aia

SCRIITORUL

Da

MAMA

Și dumneavoastră o dezbrăcați la loc

SCRIITORUL

Ei mă îmbrăcau cu ea
și eu o dezbrăcam la loc
și tot mereu așa ei mă îmbrăcau cu ea
eu o dezbrăcam la loc

MAMA

Până când au fost epuizați

SCRIITORUL

Da

MAMA

Atunci ați avut cale liberă

SCRIITORUL

Am plecat am devenit independent

MAMA

Ați plecat unde

SCRIITORUL

Am vrut să văd Parisul și am plecat la Paris
Dar nici la Paris nu era prea ușor

MAMA

De ce nu

SCRIITORUL

Nu știam franțuzește
și nu-i înțelegeam pe oameni

MAMA

Ați învățat ușor limbi străine

SCRIITORUL

Am învățat franțuzește
în șase sau în opt săptămâni
câci nu auzeam decât franțuzește
și nu voiam nimic altceva
decât să vorbesc franțuzește
Dar când am fost în stare să vorbesc franțuzește
nici pe departe perfect firește
am descoperit
că Parisul nu-i pentru mine
mă strivea
Înainte să mă strivească de tot am plecat din Paris

MAMA

Și unde v-ați dus

SCRIITORUL

În Anglia
fiindcă englezește învățasem
și nu-mi crea nici un fel de probleme

MAMA

Și din ce ați trăit

SCRIITORUL

Am muncit în port
porturile sunt la fel peste tot

MAMA

Fiindcă sunteți din Rotterdam
Cei din Rotterdam se simt mai bine în Anglia
decât în Franța
asta se confirmă din nou tot mereu
Plecați din Rotterdam la Paris și eșuați

SCRIITORUL

Dar pentru munca mea experiența asta a fost necesară
Un scriitor care a eșuat la Paris
e avantajat

MAMA

Interesant

SCRIITORUL

Noi încercăm
să schimbăm societatea
dar lucrul acesta nu ne reușește firește

MAMA *întrebătoare*

Nu

SCRIITORUL

Da doar se vede
unde au dus toate încercările astea
înapoi în punctul de pornire
tot ce s-a gândit a fost tot mereu
aruncat înapoi în punctul de pornire
Firește acesta este deja un progres

MAMA

Dumneavoastră vreți să schimbați societatea

SCRIITORUL

Societatea nu poate fi schimbată

MAMA

Vedeți

SCRIITORUL

Dar noi încercăm tot mereu

MAMA

Da

SCRIITORUL

Important e să încerci

MAMA

Foarte interesant

Dumneavoastră scrieți cu toate că știți

că nu puteți schimba societatea prin asta

SCRIITORUL

Da

nici un scriitor nu a schimbat vreodată

societatea

MAMA

E un fapt dovedit

SCRIITORUL

E un fapt dovedit

Avem dovezi doar pentru eșecul

scriitorilor

Toți scriitorii au eșuat

întotdeauna au existat numai scriitori eșuați

MAMA

Și Shakespeare

SCRIITORUL

Și Shakespeare

am spus doar că toți

ei pleacă toți de la premisa

că vor eșua

dacă sunt buni de ceva

Doar încuiații inșii lipsiți de valoare

nu au nici măcar gândul acesta

Gândul de a eșua

e gândul esențial

MAMA *spre Fiică*

Toate astea sunt foarte absurde

tu nu găsești

Totul este deschis și totul eșuează

fiindcă trebuie să eșueze

SCRIITORUL

Trebuie să devenime conștienți de lucrul ăsta

că eșuăm

fie că ne convine sau nu

MAMA

Eu nu-mi bat capul cu asta

numai să fie destul de interesant

Scriitorul învață pe propria-i piele spuneți dumneavoastră

studiindu-și condiția proprie

SCRIITORUL

Studiindu-se pe sine însuși

MAMA

Fiicei mele i se pare cât se poate de firesc

că v-am invitat la Katwijk

Eu nu înțeleg încă

Nici măcar nu vă cunoaștem

SCRIITORUL

Așadar este o aventură

MAMA

Că sunt în stare de una ca asta
un om
pe care l-am văzut o singură dată
și pentru un timp cât se poate de scurt

FIICA

L-ai văzut de ouă ori

MAMA

pe care l-am văzut de două ori
dar de fiecare dată cât se poate de scurt
Invitația asta are pentru mine
ceva revoluționar
Probabil m-am gândit
omul acesta epuizat are nevoie de ajutor
noi mergem la Katwijk
să mergă cu noi
ăsta a fost gândul

FIICA către *SCRIITOR*

Eu cred că nu v-ați fi putut dori actori mai buni
nici măcar nu-mi pot închipui
că mai există și alții
care să pună piesa dumneavoastră atât de bine-n valoare

SCRIITORUL

Dacă se-ntâmplă să avem norocul acesta
și să ajungem la cei mai buni dintre toți
dar nu întotdeauna avem atâta noroc
atunci totul este deja mort
încă înainte să se ridice cortina

MAMA

Ați avut noroc domnul meu
Cum a spus regele ăla bătrân
cuvântul m o r a l i s t
c u m l-a spus

FIICA

Și slujnica cu reverența ei
încolo n-a făcut nimic altceva
dar reverența asta

MAMA

Aceste înspăimântătoare roluri mute
aceste personaje care tac încontinuu
astea există și în realitate
Unul vorbește celălalt tace
ar avea poate și el multe de spus
dar nu îi este permis
el trebuie să reziste la acest efort supraomenesc
Toate le punem în cărca celui ce tace

SCRIITORUL

Toate

MAMA

Și dumneavoastră vă puneți personajele
să îmbrace o haină înspăimântătoare
Toate personajele dumneavoastră
Și ele nu se pot dezbrăca de haina lor
precum dumneavoastră
care v-ați dezbrăcat de haina dumneavoastră
Vă vârâți toate personajele dumneavoastră
în haine înspăimântătoare

SCRIITORUL

Într-adevăr sunt haine
haine înspăimântătoare
în care îmi vâr personajele
dar ele intră cu toate de bună voie în ele
doar sunt actori

MAMA

Credeți

SCRIITORUL

Actorul își dorește
o haină înspăimântătoare
cu cât mai înspăimântătoare e haina
pe care i-a tras-o scriitorul
cu atât mai bine
Haina cea mai înspăimântătoare
pentru cel mai mare actor

MAMA

Ca și când ați vrea
să-i înnebuniți pe toți oamenii ăștia
ca și când ați avea chef
să-i împingeți la nebunie

SCRIITORUL

A nu
nu-i așa
în ultima clipă toate personajele astea se strecoară afară
din haina lor
își smulg haina de pe ei
înainte să se sufoc
încă nu s-a sufocat nici un actor
în haina
în care l-a îmbrăcat scriitorul
haina mortală nu
nu haina mortală stimată doamnă

MAMA

Ce frumos că sunteți aici
Mă gândeam că beți o ceașcă de ceai cu noi
se așează la masă
Așezați-vă
faceți-vă comod
privește spre mare
Ați exprimat asta în modul cel mai minunat cu putință
cum scriitorul dramatic
își însușește flux și reflux
intră o fată și servește ceaiul
Noi trăim firește într-o cu totul altă lume
fiica mea și cu mine
Mecanismul nostru este cu totul altul
Se poate spune că e monoton
dar numai la suprafață este așa
Fiicei
Vino și tu stai aici cu noi
Un ceai fierbinte
la țârmul cel rece
privește afară
Când sosim aici plouă
câteva zile plouă
eu mă obișnuiesc cu ploaia
pe urmă nici nu îmi mai convine
că iese soarele

Fiica se așează cu ei
Am fost surprinsă
că arătați atât de tânăr
puțin epuizat dar totuși foarte tânăr
Fata iese
Înainte doar piesele clasice îmi trezeau interesul
apoi deodată mi-am făcut un reproș
din această obișnuință
pe de altă parte

FIICA

Într-o zi scriitorul nostru
va fi un clasic

MAMA

O Doamne copilul
Scriitorului
vedeți acum ați roșit
Până acolo e totuși un drum lung
pe de altă parte
ori ești un scriitor clasic de la bun început
ori nu ești
Prospețimea asta de afară
ăsta e Katwijk
O să vedeți are să vă facă bine
În orice caz veți profita
Veți pleca cu o idee bună
din Katwijk
sunt absolut sigură

FIICA

Poate că e prea multă liniște aici pentru el
nu se întâmplă nimic
zile întregi nimic
săptămâni întregi nimic

MAMA

Poate că tocmai asta e
Atunci când la suprafață e liniște
atâta liniște ca în Katwijk
atunci avem înlăuntrul nostru
un proces cât se poate de dramatic
Scriitorului
am dreptate
Sigur că am dreptate cu observația asta
Scriitorul se uită afară
Liniștea te înnebunește mai mult decât orice altceva
Scriitorului
Dumneavoastră căutați fericirea așa cred
bea
Unde e ea fericirea dumneavoastră
Soțul meu stătea ore întregi aici afară
rezemat de stâlpul felinarului
și privea în larg
Când îl întrebam ce-ai văzut
fiindcă îl uram când stătea acolo rezemat de stâlpul felinarului
îl întrebam mereu ce vezi tu acolo
voiam să-l chinui
el voia liniște
eu nu voiam asta
așa că-l chinuiam
îl întrebam întotdeauna din spate
așa ca acum ședeam aici și fixam spatele lui și-ntrebam

ei ce vezi acolo
ce vezi ia spune ce vezi acolo
Așa e că nu vezi nimic spuneam eu
el nu se clintea
nu vezi nimic și te holbezi în larg
Ei ce vezi tu acolo în larg
Știam că nu avea să-mi răspundă
el se întorcea și trecea pe lângă mine
fără o vorbă
nu răspundea
Fiecare vede altceva când se uită acolo în larg
fiecare vede ceea ce vrea el să vadă
Scriitorului
Și dumneavoastră cel despre care nu știm nimic
Dar nici nu-ntrebăm

SCRIITORUL

Întrebați

MAMA

Pe unii îi întrebăm
și îi deranjează
pe alții nici măcar nu-i întrebăm

SCRIITORUL

Acum câțiva ani nu aș fi fost de acord
să mi se pună-ntrebări
Acum îmi e indiferent

MAMA

Acum câțiva ani
Fiica deschide cufărul și scoate primul palton

SCRIITORUL

Pe atunci evitam întrebările

MAMA

Pe atunci fugeați de-ntrebări

SCRIITORUL

Când omul nu e nimic

MAMA

Dar fiecare om

SCRIITORUL

Da dar există oameni
pe care n-ai voie să-i întrebi
sau cel puțin nu până într-un moment anume

MAMA

Până când au ajuns să fie ceva
pe urmă au curaj să răspundă
Dumneavoastră ați ajuns ceva
se poate citi în toate ziarele
Iar mâine Dumnezeu știe ce
se va scrie despre premiera dumneavoastră
Nu aveți de ce să vă temeți

SCRIITORUL

Cine știe

MAMA

Simt eu asta
Aveți succes
așa are să meargă o vreme

SCRIITORUL

Apoi se-nterupe
deodată

MAMA

Se poate

sigur e că acum aveți succes
și ar trebui să profitați de succesul ăsta

SCRIITORUL

Dar natura mea

MAMA

Ce

SCRIITORUL

Nu sunt în stare să profit cum spuneți dumneavoastră

MAMA

Ba da fiind aici la Katwijk cu noi
și făcându-vă puțin de cap
și mâncând bine cu noi
și plimbându-vă pe malul mării

SCRIITORUL

Așa ar trebui să fac
se întoarce spre Fiică
Mă veți însoți

FIICA

Cu cea mai mare plăcere

SCRIITORUL

E ușor de spus
După cum e ușor de răspuns
Pe malul mării și înapoi

MAMA

Nu există nimic mai frumos
Și mai bine dacă v-aș însoți

FIICA

Mama

MAMA

Chiar dacă aș vrea n-aș putea

SCRIITORUL

Lejer
și fără să mă gândesc la viitor

MAMA

De aici vine toată nefericirea
că vă gândiți întruna la viitor
sau la trecut
e la fel de rău
gânditoare
Întotdeauna în prima seară când stăm aici
suntem dezamăgite
e frig și neliniștitor
nu găsiți
ne băgăm în cap că e frumos aici
câte nu ne băgăm noi în cap
Că aerul e mai bun aici
că avem o altă stare de spirit
că

FIICA

Tot anul mama are un singur țel
la Katwijk
și pe urmă începe să tremure așa e de când o știu

SCRIITORUL

Dar nu e așa că întotdeauna suntem dezamăgiți
când ajungem undeva

MAMA

Eu aveam casa mult mai mare în amintire
Și oamenii mai prietenoși
cum se grăbeau întotdeauna să ne întâmpine

astăzi a fost cu totul altfel
Da dezamăgire e cuvântul potrivit

SCRIITORUL

Trebuie să vă odihniți stimată doamnă
Măine o să se vadă cu totul altfel

MAMA

Atunci veți fi dormit bine
și veți fi făcut o plimbare de dimineață
se întoarce spre Fiică
poate cu tine
trebuie să profităm de zile
credem mereu că sunt nesfârșit sde multe
și de fapt nu mai sunt decât puține de tot

SCRIITORUL *se uită în jur*

O casă frumoasă o arhitectură reușită

MAMA

Studiul arhitecturii
sigur că și asta ar fi fost potrivit pentru dumneavoastră

SCRIITORUL

Fără îndoială
într-un fel e ceva asemănător
arta dramatică

MAMA

Poate că astăzi ați fi un arhitect cunoscut

SCRIITORUL

Nu nu pot să-mi închipui asta
de la bun început nu
Nu am vrut asta
mi-era frică de cei ce comandă construcțiile
ai mult de a face cu statul
asta deprimă
cu timpul asta zdruncină un spirit

MAMA

Nu vă trebuie decât o foaie de hârtie și ceva de scris
încolo nimic
Dumneavoastră vă construiți piesele singur
fără să vă stea altcineva-n drum

SCRIITORUL

Da așa este singura posibilitate

FIICA *trage un palton afară din cufăr*

Așa să faci artă doar pentru tine

SCRIITORUL *exclamă*

Artă artă
doar pentru tine
oare există ceva mai îngrozitor decât să fii singur
cu tine însuși

MAMA

Dar dumneavoastră spuneți
că cea mai bună societate e cea proprie
cea mai bună conversație cu sine
cel mai bun impuls propria persoană

SCRIITORUL

Am spus eu asta
în practică însă

MAMA

La urma urmelor toți sunt singuri
oricum s-ar aduna la un loc
rămân singuri

SCRIITORUL

Dar îndeosebi scriitorul e singur de tot

MAMA

El vrea asta

SCRIITORUL

El vrea asta

o blestemă și o vrea

FIICA

Dintotdeauna mi-am dorit

să cunosc un scriitor

MAMA

Un scriitor dramatic

unul celebru desigur

succesul atrage

SCRIITORUL *privește afară*

Sau pictor

dar totul s-a făcut deja

totul s-a scris deja

totul există deja

Repetăm ceea ce există deja

în felul nostru

îmbrăcăm realitatea în haina noastră

și ieșim cu ea pe stradă

astfel prezentăm ceva nou

Uite haina asta ciudată spuneți dumneavoastră

uite pantalonii ăștia bizari

când colo nu suntem altfel decât ceilalți

decât au fost întotdeauna ceilalți

MAMA

Întotdeauna înainte să venim încoace mă gândesc

casa nu-i deloc atât de rece

și pe urmă e totuși atât de rece

se înfășoară-ntr-un pled

Nu vreți să luați un pled

Asta-l întrebam pe soțul meu

nu vrei să-ți iei un pled

el refuza din cauză că-l întrebam

apoi s-ambolnăvit

trei săptămâni nemișcat

nu se mai urnea din loc

orice locșor numai durere

ura Katwijk

Înfloreă când eram din nou în oraș

Fata intră cu geanta Scriitorului

Mama către Scriitor

Geanta dumneavoastră

Fetei

Unde a fost geanta

FATA

În garaj

MAMA

În garaj

ce ciudat

cum să ajungă geanta-n garaj

Fata iese

Tocmai geanta dumneavoastră

Scriitorul vrea să-și ia geanta și să plece

Nu nu

Mai rămâneți aici

Nu ne puteți lăsa singure acum

Mai aveți destul timp să despachetați
după ce am despachetat noi
către Fiică
Să-ți ajut copilul meu

FIICA

Nunu mama

MAMA

Nunu mama
copilul meu bun

SCRIITORUL

E ca-n romanele cele vechi
unde oamenii călătoreau întotdeauna cu atâta bagaj

MAMA

Da ca-n romanele vechi
ca-n Tolstoi sau Dostoievski
ah cât îi iubesc pe scriitorii ăștia
închipuiți-vă
Război și pace am citit aici la Katwijk
șezând pe terasă într-o zi și o noapte
una după alta
Înainte călătoream doar cu trei geamantane
acum avem cinci
și mulțimea de sacoșe
în loc să avem mai puțin avem mai mult bagaj
în loc de mai puține haine avem mai multe

SCRIITORUL

Asta e complet contrar mersului lumii

MAMA

Frumos spus
Fiicei
E de ajuns să spună o porpoziție și totul se umple de lumină
și e atât de simplu în fond
Din cauza schimbării de vreme știți
într-o zi plouă și e frig
în alta domnește arșița cea mare aici
și nu trebuie să uităm când plecăm înapoi
e aproape iarnă deja
trebuie să avem ceva pentru orice condiții
La dumneavoastră e puțin altfel
Dumneavoastră călătoriți cu o geantă
pentru o zi sau două

SCRIITORUL

Pentru o zi sau două

FIICA

Sau trei patru zile

MAMA

O să vedem noi
cât timp rezistăm împreună
Scriitorului, direct
Dacă vă face plăcere
iar lucrul acesta s-ar putea întâmpla nu-i așa
și dacă această plăcere
ne poate fi transmisă și nouă

SCRIITORUL

Da

FIICA

Poate mergem eventual împreună la Amsterdam
Scriitorului, direct
Poate că mai sunteți încă aici

săptămâna viitoare

MAMA

Scriitorii dramatici nu au atâta liniște și nici atâta timp
Abia a fost prelucrată o idee

SCRIITORUL

Da

MAMA

Doar nu sunteți un artist reproducător
creația nu-ți lasă nici timp nici liniște
Asta îi distruge pe toți
Mă gândeam că am să-mi pun când venim încoace
rochia de vară
iar acum paltonul de iarnă pe mine
și nici nu mai vreau să mi-l scot
Ce bine că ne-am îmbrăcat cu paltoanele de iarnă
în ceea ce privește hainele
n-ai voie să te orientezi după calendar
Se spune că ne îndreptăm spre o glaciațiune
ce părere aveți despre teza asta

SCRIITORUL

Știu și eu

MAMA

Există atâtea semne în această privință
o afirmă și oamenii de știință
Cu totul alte veri erau înainte
Nici o dată n-am avut pe mine vara un palton de iarnă
Golfstrom-ul e deja aproape inefficient

Fiicei

Vino încoace copilul meu

vino încoace

Fiica se duce la Mama, aceasta îi ia mâna și i-o sărută

I-am promis soțului meu

pe patul de moarte știți

că am să am întotdeauna grijă de fiica mea

Copilul meu nu trebuie să se teamă de nimic

lasă mâna Fiicei

Ia spuneți

mama dumneavoastră a fost un om vesel

nu trebuie să răspundeți

Fiica se duce mai întâi înapoi la cufăr și deschide apoi cele două uși ale terasei și mai

Aș putea să-mi închipui

că mama dumneavoastră a fost un om vesel

E atâta umor în piesa dumneavoastră

Ce mai idee Scapă cine poate

ce titlu minunat

Amintește de Sahakespeare

În cât timp scrieți la o piesă

Poate e o indiscreție

Scriitorii nu urăsc nimic mai mult decât când le pui întrebări legate de
scrisul lor

Nu nu vreau să vă pun astfel de întrebări

Acum știm deja o mulțime de lucruri nu-i așa

Dacă se poate trăi din asta

e o întrebare stupidă nu-i așa

ca și când l-ai întreba pe un cântăreț de ce cântați

Ce noroc că nu a ieșit nimic

din cariera fiicei mele

imaginați-vă că azi ar fi o subretă

Nu a ieșit nimic din asta

dar sunt douăzeci de ani de atunci
când avea în cap așa un fel de carieră de cântăreață
pe urmă au cedat corzile vocale
asta a fost norocul meu
altminteri probabil că acum stăteam aici singură
așa îl am pe copilul meu
care mă apără și invers
Am înlănțuit copilul meu de mine știți
și invers
și tragem de lanțurile astea
mereu până la capătul timpului
Noi suntem opera soțului meu
brusc
Știți ce este aceea o oțelărie
Bineînțeles că nu
Nici eu n-am știut
Am întâlnit în urmă cu mulți ani un bărbat
care a spus că are oțelărie
mie mi s-a părut ciudat/comic
și că pe lângă oțelărie
are și o casă la mare
ah știți oamenii se trezesc
în mod cu totul straniu la cheremul întâmplării cum se spune
Și toată viața se schimbă
la spuneți cum de ați spus da pe loc

SCRIITORUL

Da la ce

MAMA

Că veniți cu noi la Katwijk

SCRIITORUL

Da

am spus da imediat
nu știu de ce poate

MAMA

Nu spuneți
există prea multe posibilități
în ceea ce privește motivele pentru care-ați spus da
Dacă trebuie să vă gândiți
nimic nu se face fără motiv

SCRIITORUL

Da poate

MAMA

Poate că erați pur și simplu sătul
de oraș la fel ca și noi
și voiați la mare
asta e de-nțeles
V-a atras lipsa de griji
și aerul proaspăt
Posibilitatea unei aventuri

SCRIITORUL

Da

MAMA

Dacă gândim prea mult
batem pasul pe loc
dar dacă ne lăsăm la voia-ntâmplării

SCRIITORUL

Spontan instantaneu

MAMA

Dacă nu întrebăm pentru ce și de ce

se uită în sus
Sus acolo o să aveți o mulțime de idei bune
Scriitorul vrea să se ridice
Mama îl reține
Mai rămâneți
până când vă aranjează camera
Noi am trăit întotdeauna foarte simplu aici
Și la oraș trăim foarte simplu
Nu am schimbat nimic niciodată
nici la Katwijk și nici la oraș
Fiindcă pe noi moda nu ne-a interesat
Credeți-mă
suntem fericite că vă aflați aici
către Fiică
Nu-i așa că suntm copilul meu

FIICA

Da foarte
Și eu și mama la fel

MAMA

Noi amândouă
direct către Fiică
Să despachetezi doar ce e mai important
Pantofii îi despachetează fetele
către Scriitor
Dar nu ai voie să lași totul în seama oamenilor
nicidecum stofele fine
De aceea și preferăm să împachetăm noi înșine
și să despachetăm
Lenjeria mea n-o las pe mâna nimănui
către Fiică
Nu trebuie să despachetezi totul
dacă n-ai chef
către Scriitor
Totul e atât de scump și de prost lucrat
Toate lucrurile mele sunt vechi de decenii
Avem atât de multe la noi
și totuși îmbrăcăm aceleași lucruri mereu
dar pe de altă parte nu putem să venim încoace cu un singur articol de
îmbrăcăminte

Dintr-o dată a avut loc
cu trei ani în urmă un bal
ne-am dus și noi
Ofițeri căpitani așa numitul bal al mării
Dumneavoastră ați fost vreodată la bal

SCRIITORUL

Nu niciodată

MAMA

Mi-am închipuit eu
Dar în drama dumneavoastră descrieți un bal
și încă extraordinar de bine
ciudat
așadar nu trebuie să fi fost la un bal
ca să poți descrie un bal extraordinar de bine
nu trebuie să cunoști ceea ce descrii

SCRIITORUL

Nici la închisoare n-am fost niciodată

MAMA

Și o descrieți astfel
încât aproape că mi s-a tăiat respirația

Aveți o bună capacitate de empatie
și stil domnul meu
Dar eu nu înțeleg nimic din toate astea
Nu înțeleg absolut nimic din literatură
dar gândul acesta nu m-a torturat niciodată
în schimb am învățat
cum se fac adunări și scăderi
Dar asta era o necesitate absolut vitală
De la un moment dat spuneți
se pot pune anumite întrebări

SCRIITORUL

Nu asta am vrut să spun am spus
atunci sunt ei dispuși să vorbească dacă-i obligi

MAMA

Fiindcă au o poziție destul de sigură

SCRIITORUL

Poate

MAMA

Dar noi trăim doar dacă întrebăm
noi existăm doar dacă întrebăm
deși știm
că nu vom primi răspunsuri
nu primim nici un răspuns
care poate fi acceptat de noi așa este

SCRIITORUL

S-ar putea să fie așa

MAMA

Noi însă ne facem mereu iluzii iar și iar
noi nu credem că totul e atât de fără speranță
că totul e atât de rău
Noi presupunem tot timpul din nou că lucrurile nu stau atât de rău
în timp ce ele stau totuși rău
Gândiți-vă toți au murit din cauza asta
că totul este atât de rău
fiindcă natura e atât de rea

SCRIITORUL

Asta și spun în piesa mea
oamenii mor fiindcă totul e atât de rău

MAMA *către Fiică*

Ai auzit
astea sunt gândurile lui
poate din cauza asta m-a fascinat piesa dumneavoastră într-atât
fiindcă în ea exprimați gândurile mele
totul în piesă ar putea fi spus de mine
și ideea ar putea fi de la mine
fiecare dintre personajele dumneavoastră vorbește așa cum vorbesc eu
pe de altă parte totuși toate personajele
vorbesc ca dumneavoastră
fiecare dintre personajele dumneavoastră vorbește ca dumneavoastră
și gândește ca dumneavoastră

Dacă e să luăm lucrurile exact
toți vorbesc ca dintr-unul
și unul vorbește mereu precum toți
prin asta totul capătă ceva universal

SCRIITORUL

Foarte corect

MAMA

noi gândim e atât de tipic omul acesta
și când colo suntem n o i

și n o i
dar asta e aproape spiritism
Cred că o să vă înțelegeți foarte bine
cu fiica mea
Ce gândiți dumneavoastră gândește și ea
dar ea nu are prilejul
să se exprime public
Poate îi oferiți dumneavoastră prilejul ăsta
Ea o spune fiindcă o gândește
și dumneavoastră o publicați
ea și Scriitorul râd
De trei ani
avem un pian vechi în camera de alături
Cântați la pian

SCRIITORUL

Nu cânt la pian

MAMA

Aproape toată lumea cântă la pian
pe vremea mea era de la sine înțeles
nu aveam nici patru sau cinci ani
și trebuia să învățăm să cântăm la pian
către Fiică
E cu neputință
sau poate ne cânti tu ceva
Poate te face să te relaxezi
Doar nu trebuie să despachetezi totul azi
Fiica agață un palton în cuier
Un studiu oarecare orice
către Scriitor
Doar iubiți muzica

SCRIITORUL

Ah da

MAMA

Nu e prea încurajator

SCRIITORUL

Îmi place să ascult muzică

MAMA

Muzică clasică

SCRIITORUL

Da

MAMA

Ea cântă foarte frumos Mozart
Fiica iese
Sună atât de pierdut de acolo de-afară
Îmi place să mă las pe spate și să ascult
Se audă Fiica, cum cântă
Cred că v-am plictisit
am pus întrebări
întrebări fără rost
la astfel de întrebări e dificil
de răspuns
Într-o bună zi ne-am decis
să cumpărăm un pian vechi
îl văzuserăm la talcioc
închipuți-vă
un instrument cu totul dezacordat
dar acordul de pian a spus
că ar fi un instrument neobișnuit de reușit
E diletantă firește

dar noi suntem diletanți cu toții
Anul trecut
în seara plecării noastre
a cântat această piesă nu știu ce este
vă place

SCRIITORUL

Da

MAMA

O spuneți așa ca și când nu ați fi deloc convins că vă place

SCRIITORUL

Ba da îmi place

MAMA

Lumea e rece
iar mijloacele ei sunt îngrozitoare
poate că asta este o scuză
pentru o asemenea deviere

SCRIITORUL

Ce fel de deviere

MAMA

Sentimentalismul ăsta
se lasă pe spate, cu ochii închiși
pe care ni-l permitem
prin faptul că ea se așează la pian
într-un anume fel
e chiar o perversiune
dar așa este exact o caracteristică
a timpului nostru
Ne refugiem într-o casă izolată
și ascultăm o muzică dulceagă
desigur e Mozart dar e dulceag
cumpărăm un pian vechi de la talcioc
și puneam să-l lustruiesc
Călătorim cu hainele noastre vechi într-o casă veche
în care ar trebui să ți se facă silă
luăm tot bagajul cu noi
și un tânăr scriitor dramatic
domnul meu câtă minciună în toate astea
câtă minciună
Cântatul la pian s-a oprit, Fiica vine înăuntru
Mama își îndreaptă ținuta și privește-n tavan
către Scriitor
Când vă aflați acolo sus
aveți o priveliște amplă spre mare până departe
și sunteți complet netulburat
către Fiică
E mult de când nu ai mai exersat
tot anul nu a cântat nimeni la pianul acesta
e din nou dezacordat
e deosebit de umed aici
O variațiune nu-i așa copilul meu

FIICA

De Beethoven

MAMA

Beethoven
în fond nici nu-mi place Beethoven
Mozart da dar Beethoven nu
Aici însă se potrivește
O variațiune de Beethoven

SCRIITORUL *către Fiică*

O să mergeți la un moment dat cu mine de-a lungul mării
Toți privesc spre Fiică

MAMA

În zori e deosebit de frumos
înainte de șase

FIICA

Întotdeauna îmi place să merg de-a lungul mării
cu mama

MAMA

Dacă o să mergi cu scriitorul nostru dramatic de-a lungul mării

FIICA

Cum să nu firește
către Scriitor
dacă vă sculați atât de devreme

MAMA *către Scriitor*

La șase plecarea

SCRIITORUL

Eu mă scol foarte devreme
mă scol la patru
n-o să mă credeți
dar eu mă scol la patru
bunicul meu se scula încă de la trei

MAMA

Dar el nu era scriitor dramatic

SCRIITORUL

Era filosof stimată doamnă

MAMA

Bunicul filosof
nepotul scriitor dramatic
asta e foarte ciudat nu-i așa
în timp ce Fiica despachetează din cufăr
Nepoții au totul de la bunicii
din partea mamei
știți asta
Aici puteți să vă plimbați ore întregi singur pe țărm
Nu întâlniți nici un om
Și știți că aici iarna e cel mai frumos
e frig și vă simțiți în întregime
expus elementelor
se ridică și-și ia o sticlă de coniac
Nu mai am nici un pic de rezistență
Nu vreți și dumneavoastră o-nghițitură
ia două pahare și-și toarnă ei și Scriitorului
Ieri credeam că nu mai suport nimic
dar apoi am băut o sticlă întreagă
și azi dimineată
Iar acum am din nou poftă
ea își ridică paharul și bea iar Scriitorul bea și el
către Fiică

În sănătatea ta copilul meu
către Scriitor

Și în sănătatea dumneavoastră
se ridică și avansează până la terasă și Scriitorul o urmează

V-am întrebat
dacă veniți cu noi la Katwijk
și nici măcar nu v-a uimit
Le mai auziți
Le mai auziți

SCRIITORUL

MAMA

Ce

Ropotele aplauzele
Eu le aud le aud
Dumneavoastră nu le auziți ropotele
aplauzele
Recunoașteți că v-au făcut fericit
Chiar dacă spuneți
că aplauzele v-au distrus totul
nu aveți voie să spuneți asta
Aud marea și aud ropotele de aplauze
Foșnetul mării e ropotul de aplauze pentru piesa dumneavoastră
V-ați atins țelul domnul meu

îi ia mâna

Oare nu auziți ovațiile
îl ia și mai ferm de mână și-l duce înapoi la masă

Sunteți omul cel mai fericit

Trebuie doar să înțelegeți

Trebuie doar să admiteți

ea se așează, Scriitorul rămâne-n picioare

Trebuie să vă împăcați cu asta

Trebuie să rezistați

Trebuie să rezistați la triumful dumneavoastră

și să vă împăcați cu el

Scapă cine poate

către Fiică

și nici un om nu poate scăpa

nici unul n-a scăpat până acum

nici măcar unul singur din toate milioanele și miliardele astea

nici unul singur

iar dumneavoastră vă intitulați piesa Scapă cine poate

Sunteți un om îndrăzneț impertinent

Asta trebuie s-o știți

asta trebuie să vi se spună

și asta trebuie s-o știți

Acum vă aflați aici și fiți conștient de asta

Trebuie să fiți conștient de asta

Spuneți-vă sunt conștient de asta

obligați-vă să fiți trebuie să vă obligați să fiți

bea

Nu vă-nțeleg

Stați aici și nu spuneți nimic

Ah da așezați-vă

Deodată v-a pierit graiul

Dar așa sunt astăzi toți oamenii tineri

Stau așa și și-au pierdut graiul

Dar stați jos vă rog

Scriitorul se așează

Și beți cu mine

luați exemplu

Exemplu exemplu auziți exemplu

bea și-i toarnă Scriitorului

Ce fel de oameni tineri sunt ăștia astăzi

La douăzeci de ani se gândesc la pensie

cum să se aranjeze pentru toată viața

Un tineret plicticos este ăsta

el se naște și se plictisește până moare

și moare deja în clipa

în care se naște

E rigid și țeapăn și fără grai
am dreptate
Și asta e tema dumneavoastră nu-i așa
și pe asta ați prelucrat-o în Scapă cine poate
rigiditatea și încremenirea tineretului
care a pierdut totul încă înainte să apară pe lume
Nu-mi cred ochilor când îi văd pe oamenii tineri
în loc să se trezească și să facă țândări
tot ce le barează drumul
și toată istoria îi barează drumul acestui tineret
întotdeauna istoria toată i-a barat tineretului drumul
și întotdeauna tineretul a avut puterea
să dea la o parte din drum istoria putredă și stricăță
cu toată forța și cu toată voința distructivă
fiecare tineret a făcut curățenie cu mijloace proprii
dar acesta
nu a mai existat niciodată un tineret atât de lipsit de vlagă
Și asta o spuneți în piesa dumneavoastră
O spuneți în Scapă cine poate
O spuneți cu cinismul care vă este propriu
asta e și cinismul m e u
Acestui tineret nu i se dă nimic deși i se dă totul
ba tocmai d i n c a u z ă c ă i se dă totul
iar el lasă totul să se adune să se tot adune
în loc să-și ia ceea ce i se refuză
În privința asta noi am fost cu totul altfel
istoria care ne barase drumul
noi am distrus-o am distrus-o
și din aceste ruine ne-am făcut o istorie nouă
întotdeauna tineretul a distrus istoria veche
și și-a făcut o istorie nouă din ea
dar acest tineret e lipsit de vlagă
și se lasă sufocat de istoria veche
stă aici tăcut și pasiv reflectează
dar nu face nimic
Dumneavoastră înșivă sunteți cel mai bun exemplu
Dumneavoastră reflectați și nu faceți nimic
Vedeți jalea dar nu o înlăturați
Sunteți observatorul acestui putregai
dar nu îl înlăturați
bea
Înțelegeți-mă bine tineretul are dreptul să distrugă istoria
să o distrugă pentru ca din ceea ce a distrus
să producă o istorie nouă
el are datoria
Dar nu are voie să aștepte prea mult până când e prea târziu
iar acum pare-se e prea târziu
Asta o spuneți chiar dumneavoastră în piesa dumneavoastră
că poate e prea târziu
Dar numai o spuneți
o spuneți numai și observați cum se reacționează la ceea ce spuneți
dar nu faceți nimic priviți dar nu faceți nimic
Acesta e blestemul scriitorului dramatic

SCRIITORUL

Dar este totuși ceva

MAMA

E prea puțin domnul meu
să privești și s-aștepți
toți fac asta

toți privesc și așteaptă
observă putregaiul și putrezesc o dată cu el

SCRIITORUL

Dar într-o bună zi

MAMA

Nu într-o bună zi

acum imediat

bea

Ah da dacă aș fi eu cu treizeci de ani mai tânără

dacă aș fi numai cu douăzeci de ani mai tânără

Dar ce spun eu aici asta nu e o scuză

Dar este totuși un lucru pe care-l spuneți în piesa dumneavoastră

că timpul este deja foarte înaintat

Dar nu ajunge ca niște oameni tineri

să le spargă capul câtorva oameni bătrân asta-i ridicol

trebuie ras t o t u l peste noapte t o t u l

numai să nu șovăi ar fi spus soțul meu

Și închipuiți-vă

arată

aici pe terasă stătea el într-o zi

și reflecta cum ar putea să arunce în aer palatul regal

Nu se vedea deloc că se gândea la una ca asta

în general nu-l credeam în stare de-un gând ca ăsta

era o seară luminoasă de vară

mie îmi era deja frică de împachetat

trebuia să ne-ntoarceam în oraș

stătuse deja mult timp pe terasă

deodată s-a răsucit pe călcâie și a venit înăuntru

și eu am întrebat absolut spontan dar ce ai

făcut tot timpul ăsta pe terasă

la ce te-ai gândit pe terasă

Atunci a spus M-am gândit cum să fac

să arunc în aer palatul regal

Eu izbucnisem în râs

îl crezusem nebun

cu timpul însă m-am gândit poate vorbește serios

și astăzi sunt convinsă că a vorbit serios

bea

Poate că până la urmă din el mai ieșea un anarhist

izbucnește în râs și Scriitorul râde și el

Avea o imaginație agitată soțul meu

Oțelăria l-a paralizat

e u nu m-am lăsat paralizată de oțelărie

mie oțelăria mi-a dat aripi

dar pe el l-a paralizat oțelăria familiei

Adeseori m-am gândit

poate că am dat peste un anarhist

prea des îmi spunea Totul e bine când se sfârșește cu bine

De ce spunea el asta tot mereu

Trebuie să fi avut ceva îngrozitor în cap

în cap în minte

Dumneavoastră nu vă gândiți uneori la asta

să aruncați totul în aer

doar ăsta este gândul cel mai pregnant al scriitorului

am dreptate

Mai întâi să facă o mică revoluție în capul propriu

pe urmă o revoluție mai mare

pe urmă o revoluție și mai mare

și pe urmă revoluția din capul propriu

s-o aducă pe lume așa cum aduci pe lume un copil
și să arunci totul în aer
un scriitor dramatic nu are doar
nimic altceva de gândit decât asta
cum fac să arunc toată lumea în aer
cum să termin cu toate stafiile astea
Am dreptate

către Fiică

Copilul meu e îngrozit când spun astfel de lucruri
dar când n u le spun
Scriitorii dramatici nu le spun
sau le spun și nu le fac
Poate că nici măcar nu e misiunea scriitorului dramatic
să arunce lumea în aer
poate că totul este un gând absurd
Poate că sunt puțin agitată după călătorie
Pe mine mă înnebunește gândul
că mai trebuie să despachetăm toate lucrurile astea
și cine știe după ce am despachetat totul
și ne întoarcem totuși imediat în oraș
fiindcă nu mai suportăm să rămânem aici

exclamă

Katwijk în fond mă ia cu răcori la gândul
că acum suntem aici
Dar a fost ideea mea
În fiecare vară venim în ziua asta aici
ca și când i-ar fi frig
E atât de frig aici
dar nu poți să încălzești în plină vară
ar fi absurd nu-i așa

către Scriitor

Numai să nu vă obișnuți când plouă
să rămâneți în pat
asta te strică cel mai tare
Când vă treziți trebuie să ieșiți
și vă înviorați și alergați afară
Cine rămâne întins în pat spunea tatăl meu
mai are puțin și rămâne în pat definitiv
Și am dreptate
când rămânem dimineața în pat
fiindcă suntem ca și paralizați
ni se face silă de lume

Mă îngrozește mecanismul vieții mele

Fiica vrea să împingă cufărul mai aproape de fereastră și nu izbutește

Vai ajutați-i vă rog fiicei mele
săraca singură nu e-n stare
un unicat cufărul ăsta

Scriitorul sare de pe scaun și-i ajută Fiicei

Cufărul ăsta are o istorie absolut specială
în principiu el e centrul nostru
Cufărul unui glumeț
nici nu se cunoaște asta pe el
Bunicul meu a fost glumeț înțelegeți
era născut la Maastricht
și a călătorit prin toată Europa cu acest cufăr
și și-a făcut glumele lui
Dacă vă interesează
vă arăt poze cu asta
am fotografii unde este redat

cum își arată glumele lui
O senzație la vremea respectivă
Dar a fost un bețiv
la patruzeci și doi a murit
într-o cârciumă din Kerkrade
așadar nu departe de localitatea
în care se născuse
Adeseori îi spuneam fiicei mele
ce ușor mi-ar fi fost s-o iau pe celălalt drum
Eu am luat-o pe celălalt

bea

V-am spus că pe soțul meu
l-am cunoscut într-o cârciumă
în apropiere de Apeldoorn
un copil fugit
Și faptul că cel mai mult m-a fascinat cuvântul oțelărie
am rămas agățată de cuvântul oțelărie
Fiica și Scriitorul ridică un palton greu din cufăr

O marotă

În miezul verii mergem la Katwijk
și despachetăm țoalele astea grele de iarnă
un obicei
obiceiul soțului meu tatălui ei
în serile reci de vară
când se ducea pe terasă
el purta paltonul ăsta

O nebunie

ia ridicați-l sus sus sus sus

Scriitorul și Fiica ridică paltonul sus

E deja transparent de tot

dar nu din cauză că ar fi fost purtat atât de des

nu

din cauză că-l împachetăm și-l despachetăm tot mereu

asta descompene țesătura o tocește

Fiica atârnă paltonul la fereastră

Apoi îl atârnăm acolo în cui

și nu știm ce să facem cu el

Fiica despachetează mai departe

SCRIITORUL

Un articol frumos

englezesc firește

MAMA

Conform naturii lui englezesc

Soțul meu purta numai paltoane englezești

pe atunci ăsta era luxul suprem

Și pantofi englezești desigur

și cele mai fine șosete englezești

Am fost total uluită când am văzut asta

luxul vestimantar copios al soțului meu

Veniți așezați-vă

Scriitorul se duce la masă și se așează

Nu trebuia să vă minunați

Aici a domnit tot mereu nebunia

De pildă aici eu port întotdeauna

vedeți o agrafă

ca să-mi închei paltonul

agrafa asta o am deja de vreo treizeci de ani

în locul acesta

nu mi-a trecut niciodată prin cap

să-mi cos nasturele ăsta
Sau gaura asta acolo în perdea o vedeți
i-o arată
gaura există deja de douăzeci și cinci de ani
știu asta atât de precis
fiindcă soțul meu a făcut-o
cu umbrela

A venit de pe țărm
și umbrela lui s-a agățat în perdea
o poveste caraghioasă nu-i așa
Asta e partea n o a s t r ă de creativitate domnul meu
că facem găuri în perdele
și nu le coasem la loc
că împachetăm și despachetăm paltoane
și nu le îmbrăcăm niciodată
și tot așa cu sute de alte lucruri
ciorapi șosete bluze veste etcetera
Într-un fel e sigur că totul e legat
de cufărul bunicului meu
într-un mod misterios nu găsiți
bate

intră Fata

Mama către Scriitor

Camera dumneavoastră e gata

Scriitorul se ridică

Trebuie să fiți obosit

Premiera dumneavoastră gândiți

și triumful dumneavoastră

Triumful dumneavoastră unic

poftim vedeți și dumneavoastră

îi dă mână iar Scriitorul i-o sărută

Vai nu-mi sărutați mâna

e pur și simplu ridicol

Unde ați văzut asta

în Austria

Dumnezeule

Și pe urmă călătoria

și toate celelalte câte vi s-au mai întâmplat

Scriitorul își ia geanta și vrea să plece

Și să nu vă speriați

când o să găsiți în camera dumneavoastră

fel de fel de obiecte ciudate

hainele astea vechi și puștile astea

și pălăriile astea multe pretutindeni

toate astea soțul meu le-a iubit foarte mult

Scriitorul se mai înclină o dată scurt în fața Mamei și apoi în fața

Fiiicei și iese, Fata îl urmează

Mama după o pauză, după ce a băut

Întrebarea nu e deloc

dacă a fost înțelept să-l invităm

acum e aici

deodată agitată

Acum am nevoie de aer curat

se duce în fața ușii de la terasă

Fiica ia scaunul pe care a stat Scriitorul și se duce la ea

Mama, după ce s-a așezat pe scaun

Mă tem că

are să rămână mai mult decât câteva zile

